

ПРОТОКОЛ

№ 549

гр. Варна, 05.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на пети
юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна П. Петрова

Съдия: Станчо Р. Савов

Съдебни Петър С.ов Петров

заседатели: Живко Д. Русев

Светла Неделчева Каракостова

при участието на секретаря Дебора Н. И.
и прокурора Р. Б. Л.

Сложи за разглеждане докладваното от Румяна П. Петрова Наказателно дело
от общ характер № 20203100201202 по описа за 2020 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

РЕЗЕРВЕН ЗАСЕДАТЕЛ: ПЛАМЕН ВИТАНОВ

ПОДСЪДИМИЯТ К. В. Б., редовно призован, явява се лично, като се води от
Затвора – Варна и с адв. Д.И., редовно упълномощена и приета от съда от преди, както и
упълномощения защитник В.Б..

ПОДС. Б.: Съгласен съм да ме представлява само адв. И., докато адв. Н. дойде.

ПОДСЪДИМИЯТ ГР. АНГ. К., редовно призован, явява се лично, като се води от
Затвора – Варна с адв. И.Т. и адв. Ю.Г., редовно упълномощени и приети от съда от преди.

ГРАЖДАНСКИЯТ ИЩЕЦ И ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ ЕМ. Ж. Т., уведомен,
явява се лично.

ГРАЖДАНСКИЯТ ИЩЕЦ И ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ П. Ж. Н., уведомена, явява
се лично.

ГРАЖДАНСКИЯТ ИЩЕЦ И ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ Д. П. Д., редовно
призована, не се явява.

Всички се представляват от адв. Г., упълномощен и приет от съда от преди.

ГРАЖДАНСКИЯТ ИЩЕЦ И ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ Ж. Т. Ж., редовно

призован, не се явява, представлява се от адв. В.Р., упълномощена от преди.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Р.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Г.: Да се даде ход на делото.

ГР.ИЩЕЦ И Ч.ОБВ.Т.: Да се даде ход на делото.

ГР.ИЩЕЦ И Ч.ОБВ.Н.: Да се даде ход на делото.

АДВ.И.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

АДВ.Г.: Да се даде ход на делото.

ЗАЩ. Б.: Да се гледа делото.

ПОДС.Б.: Да се даде ход на делото.

ПОДС.К.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ОТ ФАЗАТА НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

АДВ. И.: Бих искала да изразя несъгласие по отношение на така възведеното на моя подзащитен Б. обвинение по чл.116. Вчера в съдебно заседание защитата имаше възможност внимателно да изслуша речта на представителя на държавното обвинение и той на няколко пъти каза, че дава факти и иска справедливост. Днес в моята реч, тъй като на мен се падна анализа на доказателствата по делото в резултат на процесуално следствените действия, бих искала да представя по-конкретни факти от тези, които бяха представени вчера от прокурора.

Бих искала да започна още от протокола за оглед на местопроизшествието, защото там са извършени съответно някои порочни действия, които са довели до опорочаване на други действия, които са извършени в последствие.

На 27.02.2015г. за времето от 00:05ч до 01:35ч, както знаем, е бил проведен оглед на труп на мъж на видима възраст около 45 г. до бл.№137. Констатирано било, че температурата на трупа е 24 градуса – това обстоятелство впоследствие ще се окаже от особена важност за изясняване на конкретни моменти по делото и ще се спра допълнително на него. При провеждане на този оглед били иззети следните доказателства, които са посочени в частта на протокола за оглед, които касаят следи и веществени доказателства и които са неразделна част от протокола. На първо място бих искала да посоча, че е бил иззет

един мобилен телефон – Айфон 6, по отношение на който е изготвена експертиза от вещото лице Г., която не можа да се яви, но на експертизата ще се спра после.

Бих искала да обърнете внимание на тъмно червеното петно, обозначено с №2, иззето с обтривка и тампон и намерено и иззето на разстояние 3,4 м от ръба на бетонната площадка откъм задната част на блока и на 0,4 м от стената. Това вещество е намерено на земята и представлява множество капки с различна форма от тъмночервено вещество.

След това има още един обект - №3, който е тъмно червено вещество, иззето посредством обтривка и тампон, което е било намерено и иззето на разстояние 4,15 м от ръба на бетонната площадка и на 0,3 м от стената. Всъщност това е втората група множество капки от червено вещество с различна форма, като впоследствие ще наричам тези обекти №2 и №3 от огледа на местопроизшествието.

По отношение на тези тъмночервени вещества, обозначени с №2 и №3, искам да внеса следното уточнение: от експертна справка №13/09.03.2015 г. на Сектор БНТЛ при ОД на МВР-Варна (т.2) установяваме само доказано наличие на кръв за тези обекти, но не и на кого е кръвта. Тук проблема е, че експертната справка няма валидна правна стойност, тъй като не е сред посочените от законодателя способности за доказване съгласно чл.136, ал.1 от НПК.

По отношение на тъмночервеното вещество, обозначено с №2 и №3, иззети с протокол за оглед на местопроизшествие от 27.02.2015 г. и са посочени по-долу е била назначена ДНК експертиза. В постановлението си за назначаване на експертиза от тази дата, разследващото лице Марин Т. е посочил тези обекти по следния начин: обтривка от тъмночервено вещество, което е обозначено с №2, обтривка от тъмночервено вещество с №3, като е посочил дата на допълнителен оглед в своя протокол 27.02.2015 г., като тук е обърнал и датите за изземване на обекти, като сочи именно тази дата 27.02.2015 г., а всъщност огледа на местопроизшествие е бил проведен на 04.03.2015 г.

След запознаване с постановлението за назначаване на експертиза от 27.02.2015г (т.2) и СМЕ аутопсия №14/2015 г. (т.2) установяваме следното: В постановлението за назначаване на СМЕ от 27.02.2015 г. не се съдържа разпореждане към СМЕ експерта д-р Г., както е действащата практика в такива случаи, да иземе кръв за последващо изследване по метода на ДНК профилирането. Последният въпрос в това постановление, което съдържа 14 въпроса към експерта, а именно под №14 гласи следното „Каква е кръвната група на пострадалия и типа кръв?". На този въпрос д-р Г. в изготвената от него СМЕ аутопсия №41 отговаря „По кръстосания метод бе установена кръвногруппова принадлежност“ и това е всичко. Т.е. нито разследващият орган е искал да се вземе кръв за последвало ДНК изследване, нито експерта е сторил това, въпреки че той има законова възможност, ако по време на изследването се установят данни, които са важни за разследването и не са включени в Постановлението за назначаване на експертиза, по свой почин да приобщи тези данни към изготвената експертиза. Това води на извода, че е налице невъзможност да се установи как и от кого е била приобщена марлята, за която по-горе става дума, кой е иззел кръвта и по чие нареждане, с която се твърди, че била напоена марлята, тъй като липсват

всякакви процесуални данни в тази насока. Тази констатация на свой ред рефлектира фатално върху проведените впоследствие ДНК експертизи. По тази или по други причини – ние ще се спрем впоследствие и на тях.

От горепосочените два протокола за оглед на местопроизшествие и от всички останали документи от делото виждаме, че всички ВД са били иззети с посочените протоколи за оглед, но не е било сторено НУЖНОТО тези протоколи да бъдат одобрени от ВОС в частта им за изземването в законовият 24 часов СРОК. Възниква въпроса „Трябва ли протоколите за оглед на местопроизшествие да се одобряват от съда, в частта им за изземване на ВД?“. Отговора е „да“. Категорично трябва, защото от една страна се касае за отнемане на човешки живот, а от друга страна, такава е волята на законодателя, отразена в практиката на ВКС. Ще цитирам решение №251/26.05.2009 г. на ВКС по НД №261/2009 г. на 3то НО на ВКС. С него се потвърждава въззивно решение №97/20.03.2009 г. на Апелативен съд – София по ВНОХД №109/2009г. В тази насока има още едно решение – Решение №6/29.01.2019 г. на ОС – Ямбол.

На 27.02.2015 г. с протокол за доброволно предаване (т.1) са предадени дрехи, бельо и обувки, с които, както видяхме вчера при предявяване на веществените доказателства, е бил приживе починалия Т.. Към този протокол не е било отбелязано, че е изготвен фотоалбум за предадените вещи. Можем частично да съдим от наличен фотоалбум в т. 1 след снимките на починалия. Макар и да е налице задължение за разследващото лице да опише подробно тези вещи, той не е сторил това, и се е задоволил само да посочи в т.4 на протокола „1 бр. черно шушлеково яке“. Не е било посочено състоянието на якето и факта, че на много места същото е било разпокъсано, което видяхме вчера.

От Албум за посетено местопроизшествие, озаглавен „Труп на мъж на възраст около 45 години“, във връзка с ДП, по което е образувано делото, установихме снимки на стр. 15-16 от посочения албум, от които е видно светло петно като от влага/кал под задната част на обувката на десния крак на починалия, както и констатирахме вчера на огледа на веществените доказателства, едно неголямо по обем засъхнало кално петно. Тялото е на каменна основа, около блока има каменна неравна настилка и е неясно откъде се е взело това петно. Интересен момент е, че е налично само едно петно и то, както вече беше казано, под дясната обувка на починалия. Други петна не са били установени по гладката бетонна настилка, където е било тялото на Т.. Това зацапване/петно не е посочено нито в протокола за оглед, нито в назначената СМЕ.

По отношение на съдебномедицински експертизи и част от доказателствата:

СМЕ Аутопсия №41/2015 г. е назначена с постановление за назначаване на СМЕ от 27.02.2015 г. Възложена е на д-р Г.. По отношение на въпрос №2 от експертизата – „Изменяна ли е позата на трупа спрямо позата, в която е намерен на местопроизшествието?“ – защитата след като се запозна с приложените два броя фотоалбуми в т.1 установи следното:

1.От Албум за посетено местопроизшествие, озаглавен „Труп на мъж на възраст

около 45 години", на стр. 15-16, виждаме снимки на починалия и дрехите му, които са направени в моргата. От снимка №7 на този албум се вижда тялото на починалия, положено на лявата си страна в моргата, като от тази снимка се установяват множество наранявания по задната тилна част на главата на починалия и по неговия гръб. Според нас тези наранявания са причинени при влачене на тялото по неравна камениста повърхност, подобна на тази около блока, където е постлано с каменни плочи като пътека. Тези наранявания въобще не са описани в СМЕ, но в същото време показват недвусмислено, че тялото на починалия е било влачено, местено, от което се налага извода, че деянието не е извършено на мястото където е намерено тялото, т.е. видно, е че експертизата не дава отговор на въпрос №2.

2. Относно въпрос №3 „Кога е настъпила смъртта?“ – От протокола за оглед на местопроизшествие в т.1 установяваме, че огледа е започнал в 00:05ч. било установено, че температурата на трупа е 24 градуса. От данните по делото става ясно, че първото обаждане за това, че има намушкан човек, е в 21:59ч по тел.112, т.е. имаме малко над два часа от предполагаемия момент на извършване на деянието до момента, в който е започнал огледа, респ. е била измерена посочената температура. Ако приемем, че нормалната телесна температура е 37 градуса, то за малко над два часа наблюдаваме загуба на телесна температура с близо 13-14 градуса. В такива случаи медицинската практика приема, че т.нар. „алгор мортис“, известен и като после смъртно изстиване, настъпва с темп от 1 градус на всеки час, и това е при положение, че се касае за случаи, когато температурата се измерва ректално. Ректалното измерване на температурата на всеки час спомага за по-точно определяне на часа на настъпването на смъртта. В проведено съдебно заседание от дата 28.02.2022 г., видно от Протокол №158 от същата дата, д-р Г. заяви, че смъртта е настъпила 4-5 часа преди измерването на горепосочената температура на трупа, която е била 24 градуса към момента на огледа. Векспертизата липсват данни за ректално измерване на всеки час – такова, каквото налага медицинската практика в такива случаи.

Експертът обезсмисля отговора на Въпрос №3 „Кога е настъпила смъртта?“ и се е задоволил да отговори с дежурното „състоянието на трупа съответства на смърт от първо денонощие". Първоначално бяхме приели, че смъртта на Т. е настъпила поне няколко часа преди това, примерно 5-6 часа, настъпила е на друго място и тук можем да направим връзка с приложената в едно от предишните съдебно заседание и приета от съда Справка от НИМХ – Варна, според която за 26.02.2015 г. температурата на въздуха в гр. Варна в интервала 20:00-23:00 часа е била в границите от 9 до 6,4 градуса по Целзий.

При вътрешният оглед на тялото е била огледана главата на трупа и било установено, че в долината повърхност на долния челен дял е наличен участък с диаметър 1,2 см във вид на кистозни образувания /стара травма/. Според медицинската практика, такива наранявания обикновено водят до „травмена болест“ на мозъка, или т.нар. травматична енцефалопатия. Там има някои леки психични симптоми, като пациентите са емоционално лабилни, обстоятелствени, агресивни, независимо от това, че роднините и близките на починалия твърдят други неща. Тук си припомняме показанията на свидетелката В.М. на

етап ДП (т.2), където същата заявява „...когато казах на Теди за..., на това мое изказване Теди откачи." Остава неизяснен въпроса доколко болестното състояние като горепосоченото би могло да има отношение към един например възможен конфликт, който от своя страна да е довел до смъртта на Т..

При горната СМЕ е установено, че стомашното съдържимо на починалия е в обем около 0,5 литра и съдържа несмлени частици храна, във вид на месо. За храносмилането на месото в стомаха са необходими от 4 до 6 часа, както каза и д-р Г. в едно от предишните съдебни заседания. Приблизително за толкова време е изстинал и трупа до 24 градуса, от което следва отново извода, че деянието довело до смъртта на Т. е извършено на друго място. Вероятно след като той се е нахранил някъде, впоследствие е настъпила смъртта му и тялото в един момент е било влачено, за да бъде намерено на мястото, където е бил извършен огледа. Във връзка с това не следва да забравяме, че били констатирани минимално количество кръвни пръски, намерени на местопроизшествието, въпреки че експерта твърди, че са засегнати жизненоважни и добре кръвоснабдени органи. Ако приемем, че деянието е извършено на мястото, където е намерен трупа, то тогава би следвало кръвта да е в много по-голямо количество. В заключението си експерта твърди, че в лявата плеврална кухина и в дясната такава било констатирано по 1,5 л и 1,2 л кръв. Констатирани били и неустановено количество кръвни сгъстаци. В медицинската практика се приема, че здрав мъж има около 5-6 литра кръв и не знаем какво се е случило с останалата половина от кръвта, като това не се споменава в експертизата. Това е още един довод в подкрепа на твърдението, че деянието се е случило на друго място и то поне няколко часа преди да бъде намерено официално тялото. Това подлага на силно съмнение и част от показанията на свидетелите.

Експертът не е посочил състоянието на дрехите и обувките на починалия. Това не е отразено нито в СМЕ, нито в протокола за оглед. Състоянието на дрехите и обувките е част от т.нар. „външен оглед" на трупа, и следва да се посочи в СМЕ. Възниква въпроса „Длъжен ли е експерта да посочи тяхното състояние в СМЕ?", и отговора е „категорично да. В тази насока са и становищата на безспорни авторитети в областта на съдебната медицина. Това схващане е отразено от професор Стойчо Раданов и доцент Петко Лисаев, автори на „Енциклопедичен Справочник по съдебна медицина, издателство Сиела, 2004 г. Там на стр. 396-397 е отразено, че „съдебно медицинското изследване на човешки труп се състои от два етапа: 1. Цялостен външен и вътрешен оглед и 2. Задължително отваряне на трите кухини – черепна, гръдна и коремна. При външния оглед трябва да се изследват и опишат дрехите горни и долни, вид и цвят на обувките, качество, повреди, зацапвания/петна от кръв, сперма, повърнати материали и др.” Такова становище се съдържа и в изданието „Съдебно медицинска експертиза – теоретико-правни и практико-приложими проблеми, издателство Св.Климент Охридски, с автори Петър Цанков, Александра А.ова и Д.Р., която беше вещо лице по това дело. В особената част на това издание на стр. 164-165 четем констатацията на проф. Р.: „При външният оглед преди аутопсията се изследват и описват дрехите - състояние, зацапване, разположение на повреди и т.н., а също и анатомо-биологични

показатели". За да не посочи експерта състоянието на дрехите и обувките на починалия, може би е имал своите основания, като едно от тези основания вероятно е, че е било възможно част от уврежданията по дрехите да са получени в негово присъствие.

Адв. Г. излиза от съдебната зала в 10:00.

АДВ. И.: Тук следва да си припомним, че един от свидетелите – униформен служител на МВР, разпитан в съдебно заседание, заяви, че е разрязал якето на починалия. Копия на горепосочените печатни издания, ведно със съдебна практика след като приключа със защитата си ще предоставя на съда да се запознае.

В края на горепосочената експертиза, експерта е отбелязал следното: „не се установиха други травматични увреждания, включително в смисъл на защитни". Това съвсем не е така, тъй като вече казахме, че от една страна са налице травматични увреждания като от влачене на тялото, които са разположени по задната тилна част на главата на починалия и по неговия гръб. Предвид характера на степента на пораженията нанесени на Т. преживе, можем основателно да приемем, че в случая се касае за двама извършители, тъй като по ръцете на починалия липсват следи от защитни наранявания. Т.е. той много добре е познавал лицето, което се е доближило до него, за да не реагира по някакъв начин и да се защити. Предполагаме, че е много вероятно едното от лицата да е от женски пол и което е причинило част от нараняванията, най-вече тези по-леките и непроникващи, т.е. незасягащи важни органи. Този извършител е бил познат на Т., на когото той е имал доверие, това обяснява липсата на „защитни наранявания". Другия извършител, предполагаме от мъжки пол, е причинил тези наранявания, довели до фатален изход. Към него отнасяме и раната, проникваща през гръдната кост. Това твърдение за двамата извършители кореспондира и със заключенията на експертиза намираща се в т.5, л.25 – СМЕ №403/2016 г., изготвена от д-р Д. Г.. Според него два от ножовете, предмет на последващ оглед на ВД, могат да имат отношение към деянието, за което се води настоящото дело. Единият е ВД №3, който не може да се изключи, понеже има достатъчна дължина 18 см и на върха ширината му е 3 см, а другият нож е ВД №8, който беше описан също в съдебно заседание.

Ако не приемем тезата за двамата извършители, то на практика достигахме до абсурдната ситуация, при която извършителят на деянието е един, но за да осъществи намеренията си е носил в себе си поне 2 ножа, от които първо е ползвал единия и след като не е получил желания престъпен резултат, е ползвал другия нож, с който е довършил започнатото от него деяние.

Още по-абсурдно е да приемем, че извършителят или извършителите, след извършване на деянието, веднага не са се отървали от уличаващите ги доказателства – дрехи (зелено яке) и ножове, а се качили и са носели якето и ножовете в себе си на автобус на БИОМЕТ за гр.София, в който по това време имаше инсталирани от съображения за

сигурност видеокамери, а и към настоящия момент все още има такива. След пристигането си в София, според представителя на обвинението, якето и ножовете са били дадени за съхранение на друг свидетел, който при първи удобен случай ги предава (якето) на разследващите и всичко това се прави, за да може на практика прокуратурата да има свидетел и ВД, от които да се ползва.

След като стана дума за видеокамерите, то защитата имаше възможност лично да се увери в наличието на около 10 бр. видеокамери на Автогара – Варна, в посока от вход към изход на автогарата.

Експертизата посочва общо 7 рани, но не е посочено дали начина по които те са номерирани съответства на последователността на тяхното нанасяне. С това на практика не се отговаря на въпрос №7 от постановлението за назначаване на СМЕ, а именно „Каква е последователността на нанесените увреждания?"

По отношение на ВД - ножове и тяхното приобщаване по делото: При запознаване с материалите по делото, защитата констатира следните материали в тази насока:

На първо място: том 5 /в началото/ - Писмо от разследващо лице Янчева от СДВР до ВОП от 03.10.2016 г., с което се изпращат ножове, обозначени като обект №15, иззети при оглед на лек автомобил „Крайслер“, на адрес ул. „Инж. Г. Белов“ №20 по ДП №513/2015 г. по описа на СГП. В това писмо ножовете въобще не са посочени по вид, размер, отличителни белези и т.н., което накара защитата да си зададе въпроса дали е налице идентичност между изпратените от СДВР ножове, с тези които са били намерени при посочения оглед на местопроизшествие, както и с тези предмет на последващи експертизи.

В т.7 е Протокол за оглед на местопроизшествие на лек автомобил

„Крайслер“ по ДП, което е водено в София и този оглед е бил извършен на ул. „Инж. Г. Белов“ №20. Установява се, че при извършване на този оглед в предната част на автомобила били намерени ножове – в предната жабка – ако правилно е прочетено, предвид почерка на разследващия, пред дясна седалка – сгъваем нож с калъфче, черно, и под предна и дясна седалка - 2бр. ножове с калъфи, 4 бр. сгъваеми ножа и 1бр. метален сгъваем нож, върху чиято дръжка има кост. Тези ножове отново не са индивидуализирани по вид, размер и белези, а просто разследващия полицай ги е вписал под №15 в описа на иззетите ВД. От този протокол за оглед научаваме още, че били направени „необходимият брой снимки". Защитата, както и Вие сами се уверихте, в хода на съдебните заседания искаше материали, които стояха при прокурора, но небяха приобщени по делото в хартиен вид включително и този фотоалбум. Този фотоалбум и към настоящия момент е от липсващите материали по делото, въпреки че още на 21.06.2021 г. с молба до съда, защитата поиска този фотоалбум, ведно с други липсващи материали да ѝ бъде предоставен, но той не фигурира и не бе предоставен сред описа на материалите, предоставени впоследствие от ВОП. Ако този фотоалбум беше налице, щяхме да имаме възможността да сравним снимките от него с тези към протокола за оглед на ВД. Именно поради тази причина, към настоящия момент не можем да сме сигурни, че се касае за идентичност, т.е. че става дума за едни и същи ножове.

За да е пълно и точно нашето становище, по отношение на изготвения протокол за оглед ще кажем, че на 14.01.2016 г. е било изготвено искане на основание чл.161, ал.2 от НПК до СГС (т.7 от материалите) от прокурор Сийка Христова от СГП. Със същото се иска да се одобри извършеното при условията на неотложност и единствена възможност за събиране и запазване на доказателствата по делото, протокол за оглед в частта му за изземване на следи и ВД. Като номер на ДП е посочен №513/2015 г. С Определение на СГС от 14.01.2016 г. (т.7 от материалите) посоченото искане на СГП относно протокола за оглед е одобрено. Като основание съда сочи, че извършените ПСД са били при условията на неотложност и се посочва, че това е била единствената възможност за събиране и запазване на доказателства. Този оглед е извършен по ДП №513. Както разбрахме, това дело касае опита за атентат срещу А.П. на 29.10.2015 г. По него знаем, че Б. е със статут на свидетел. Последващото одобрение на съда е за изброените във протоколите ПСД и по такъв начин отразеното в протоколите може да се ползва само и единствено за нуждите на ДП с горепосочен номер по описа на СГП. Номера на това ДП е изрично посочен в протоколите за одобряване от СГС, като от практиката е ясно, че одобрението на съда на такива действия по претърсване и изземване, било то предхождащо или последващо такова, винаги касае: конкретно място, описано подробно, конкретно ДП, конкретни лица, обстоятелства и т.н.

Санкцията на съда в тези случаи, предварителна или последваща е гаранция, че съответните доказателства имат процесуална стойност и могат да се ползват, но само за нуждите на конкретното ДП за което е дадено разрешение от съда.

Адв. Н. влиза в съдебната зала в 10:09.

АДВ. И.: От друга страна липсват данни съда да се е запознал с материалите по делото и да е обсъдил подробно кое обуславя неотложността в този случай. В тази насока е и трайно установената съдебна практика, като ще цитирам Решение №22 от 19.05.2020 г. по НД №1207/2019 г. на ВКС, 2-ро НО: „от съдържанието на чл.161, ал. 2 от НПК се извежда изключение от правилото за предварителното съдебно разрешение за извършване на процесуално-следствени действия, което представлява гаранция за предотвратяване засягането на законни права и свободи на лицето и неприкосновеността на жилището. То е допустимо в случаите когато тези действия са неотложни. Процесуалната норма предвижда възможността да се извършат действия в условията на неотложност, когато те са единственият начин за събирането и запазването на доказателства, което означава, че същите следва да бъдат осъществени незабавно, веднага след като е установено наличието на признаци за извършване на престъпление. След съставянето на протокола в съответствие с разпоредбите на процесуалния регламент е необходимо той да бъде предоставен на съдия от първоинстанционния съд за одобрение в законоустановения срок от 24 часа". С оглед на това е видно, че деянието насочено срещу А.П. е било на дата 29.10.2015 г. Огледа на автомобила, както казахме, е на 13.01.2016 г., искането на СГП и одобрението на СГС са от дата 14.01.2016 г., т.е. и трите са след като е бил изминал срок от два месеца и половина

след дата на деянието. Т.е. ясно е, че те не са били извършени незабавно, веднага след извършване на престъплението. Отделно от това на постановлението на СГП и определението на СГС не е отбелязан час, от което следва извода, че това може да е сторено извън законовият 24 часов срок за последващо одобрение.

С оглед на посоченото до тук, можем да приемем, че случаят не е бил неотложен по смисъла на чл.161, ал.2 от НПК и разследващите органи от СДВР и СГП са били длъжни да вземат предварително разрешение от съдия от компетентния съд, за да извършат претърсване на автомобила, който е предмет на огледа. Като закономерна последица от неизпълнение на това задължение следва да бъде изключването на протокола за оглед на местопроизшествие, ведно със съответните доказателства – ножове, от доказателствената съвкупност по настоящото дело водено във ВОС, което е и нашето предложение пред съда. В този случай ВОС не следва да се чувства правно обвързан с определението на СГС, което освен всичко друго е и такова по горепосоченото ДП водено в СДВР и няма валидна правна стойност по настоящото дело. Изключването на протокола за оглед, ведно със съответните ВД – ножове, от доказателствената съвкупност, води и до изключването от доказателствената съвкупност на горепосочената СМЕ по отношение на ножовете, протокола за оглед на ВД – ножове, както и изготвената от Сектор БНТЛ при ОД на МВР-Бургас ДНК експертиза Протокол №18/ДНК-113 находяща се в т.5 от материалите, защото всички те се основават на извън процесуално приобщено и като такова негодно доказателство. Всъщност мотива „неотложност“ се наблюдава във всички извършени ПСД на територията на гр.София, и както вече видяхме такъв мотив просто не съществува, тъй като за да е налице неотложност следва ПСД да са извършени непосредствено след деянието.

По отношение на експертиза №18/ДНК-113 следва да кажем следното: на л.35 е постановлението за назначаване на експертиза на разследващ полицай Калчев. Назначава се ДНК експертиза в БНТЛ Бургас и се изпращат двата ножа, за които говори д-р Г., описани като ВД №3 и ВД №8 от протокола за оглед на ВД от 11.06.2016 г. Пита се „Има ли следи от кръв, епител и др. годен ДНК материал, за да се изготви ДНК експертиза. ДНК-то което се открие там да се сравни с това на Т., ако има и на други лица да се направи ДНК профил и да се провери в Националната база данни.“ Други неща не се изискват от експерта, но от придружителното писмо към експертизата разбираме следното: разследващият полицай иска предоставените ножове да се разглобят с оглед достъп до покритите от дръжките други елементи и т.н. Това искане на разследващия полицай е следвало да се отрази в постановлението за възлагане на експертиза, което експертът да изпълни.

На л.38, т.5 – Протокол №18/113 от 22.05.2018г - ДНК експертиза на експерт Д.К. от ДНК Лаборатория в Бургас: В тази експертиза са описани 2 обекта – ножове. Заснети са и е показано на снимките от кои места на ножовете със стерилни тампони са взети материали за ДНК изследване. Няма съвпадение с ДНК-то на Т.. При сравнението на непълният ДНК профил с ДНК профили в Националната база данни се установява съвпадение с профила на К.Б., регистриран по-рано като криминално проявен.

Прави неприятно впечатление, че ДНК изследването в Бургас се извършва доста по-късно (след близо две години) след като още на 20.10.2016 г. е бил съставен Протокол за вземане на образци за сравнително изследване, с който на Б. се взема проба за ДНК изследване в т.5, л.49.

По-горе вече имахме възможността да заявим, че 21.06.2021 г. с молба до съда, защитата поиска материали, които липсват по делото, да бъдат установени, след което да и бъдат предоставени. Сред предоставените от ВОП впоследствие материали е Постановление от 31.08.2016 г. от прокурорите от СГП Христова и Г. и постановление на СГП №18486/2015 г. С тези постановления на практика двамата прокурори отделят от материалите по горното ДП на СДВР различни документи и ВД (таблети, заверени преписи на експертизи със СД към тях), както и ножовете, за които стана дума по-горе. Преписи от тези постановления с отделени материали са пратени на ВОП по компетентност с оглед осъществен състав на престъпление по чл.115 от НК. Като правно основание за това свое действие прокурорите от СГП посочват чл.216 ал.2 от НПК.

С оглед волята на законодателя отразена в тези текстове от НПК, става ясно, че чл.35 ал.1 от НПК говори, че на районен съд са подсъдни всички наказателни дела освен подсъдните на окръжен съд. Според чл.199, ал.1 от НПК в ДП прокурорът и разследващият полицаи се произнасят с постановление и това не се коментира. Най-важното е в чл.216, ал.2 от НПК – „когато по делото се съберат доказателства за няколко престъпления, извършени от едно лице, прокурора може да отдели материали за някои от престъпленията в отделно дело.“ Безспорни са правомощията на прокурора на етап ДП да разделя и да обединява дела, така че по отношение на самият текст на закона няма да коментираме, но ще коментираме начина, по който е станало и/или е следвало да стане това. Според наложилата се практика, и предвид волята на законодателя отделените материали отиват в отделно, новообразувано дело. Такова за престъпление по чл.115 от НПК в СГП не е било образувано. С горното постановление на практика се прехвърлят доказателствата по делото в гр. Варна. В тази насока за разлика от случая с предоставените таблети от СГП, в случая с ножовете не е отправяно искане от ВОП тези ВД да й бъдат предоставени. Така изпратените документи и ВД за прилагане по воденото ДП в гр. Варна не следва да се приемат за доказателство имащо годна процесуална стойност, тъй като тези доказателства не са били отделени от СГП в новообразувано отделно дело, така както ги задължава чл.216, ал.2 от НПК, а просто са ги изпратили в гр. Варна. Според нас е следвало те да се отделят в отделно новообразувано дело от СГП, което после да се обедини с така воденото дело в гр.Варна, под номера на делото в гр. Варна. Такава е и волята на законодателя който говори само и единствено за разделяне и обединяване на дела, и никъде не се говори за едно просто изпращане на доказателства. Ако беше образувано дело в гр. София и то да бъде обединено с това в гр. Варна, както вече казахме, макар и някой да каже че това би било просто едно формално образувано производство, то тези доказателства щяха да запазят процесуалната си стойност така, както е указано в чл.217а от НПК, според който извършените действия по разследването и други ПСД преди разделянето или обединяването на дела запазват

процесуалната си стойност по отделеното, съответно по обединеното дело. И тук отново се говори само за образуване и разделяне на дела. В този текст законодателят ясно е изразил своята воля „образуване и разделяне на дела". В тази връзка ще цитирам следните законови текстове: Инструкция №И-3 от 15.11.2012 г. за организация на взаимодействието между Прокуратурата на Република България и Военната полиция чл.19, ал.1, 2 и 3, като бих искала да наблегна на ал.3 – „Всички отделени доказателствени материали, заедно с препис от акта за образуване на досъдебното производство и постановлението за разделяне се изпращат на съответния компетентен разследващ орган или прокурор, а служебно заверени преписи от отделените материали се прилагат към първоначалното дело. Когато е необходимо за целите на наказателното производство, оригиналите на отделените материали остават в първоначалното дело, а в отделеното се прилагат служебно заверени преписи.“; Инструкция №1 от 22.03.2004 г. за работата и взаимодействието на органите на предварителното разследване чл. 75, ал.2: „Копие от постановлението за разделяне се изпраща на прокурора и на органа, който ще продължи разследването по отделеното дело.“ и ал.5: „На органа, който ще извършва разследването по отделеното дело, се изпращат всички събрани по него доказателствени материали, описани подробно в опис, който съпровожда постановлението за образуване на новото дело.“

Констатирахме и друг проблем, свързан с част от доказателства, а именно, че се касае за електронни устройства, таблети, ползвани за комуникация чрез Скайп. Става дума за устройства съдържащи електронна кореспонденция, която с оглед действащата нормативна база, е приравнена на обичайната кореспонденция и като такава кореспонденция подлежи на съдебен контрол. В нашия случай това не е сторено.

В т.5 – от протокол за оглед на веществени доказателства и фотоалбум към него научаваме, че предмет на този оглед са общо 8 бр. ножове, за които се твърди, че те са тези ножове, които са обозначени като обект №15, иззети при оглед на лек автомобил „Крайслер“. Посочено е още, че тези ВД са приобщени по Варненското ДП при спазване на процесуалния ред. По-долу е записано, че огледа се е извършил в „предварително подбрано помещение на Сектор БНТЛ-Варна, а присъстващите по време на огледа са оборудвани с предпазни средства (маски и ръкавици) с цел да не бъдат компрометирани последващи изследвания на ВД". Както ще видим при излагане на мотивите си, това съвсем не е така, т.е. ВД са приобщени по предвидения за това процесуален ред, а самите ВД вече са били компрометирани и огледа на ВД и последвалите експертизи са опорочени.

В тази връзка ще си припомним „Правила за подготовка и възлагане на експертизи по веществени доказателства и доказателствени средства в лабораториите на Центъра за експертни криминалистични изследвания при Научноизследователския институт по криминалистика и криминология на МВР", според които всички обекти и материали, които ще се изследват чрез методите на ДНК анализа, трябва да се събират и опаковат с използването на защитни средства – шапка, маска, специално облекло, ръкавици и добре почистен инструментариум. В близост до такива обекти не се допуска говорене, кашляне, кихане и др. човешки дейности, които биха замърсили доказателствата с пръски, косми и

микрочастици от друг биологичен материал. В тази връзка при огледа на автомобила, при който са били установени ножовете, липсват всякакви данни разследващия орган и съответно експерта да са ползвали такива предпазни средства. При огледа на ВД разследващия твърди, че са ползвали маски и ръкавици, но липсват данни например да са ползвани специално облекло и добре почистени инструменти. По отношение на ДНК експертизата в Бургас липсват всякакви данни доколко и дали въобще са спазени горепосочените правила.

Бих искала да констатирам, след запознаване с фотоалбума, съдържащ 44 цветни снимки (със спорно качество) на ножове, които не са посочени в протокол за оглед на ВД: по отношение на нож вписан под №3 установихме, че има надпис „columbia” при увеличаване на снимките, на „Company USA SABER“ и стилизиран флаг, което не е посочено при първоначалното описание на ножовете.

В т.5, л.24 е постановлението за назначаване на СМЕ от 17.10.2016г. Там разследващото лице Калчев назначава СМЕ, с която се иска да се установи дали установените прободно-порезни рани при аутопсията на Т. е можело да се получат от някои от горепосочените ножове. Не е посочен срок за предоставяне на заключение и не се обявяват дата и час на постановлението.

Бих искала да се спра и на ДНК експертизата. Тук съществен момент на който следва да се спрем, са неяснотите свързани с изземването и приобщаването на кръвната проба от трупа. Сега ще се опитаме да разсеем именно тези неясноти. По-горе вече казах, че липсват каквито и да било процесуални данни относно начина на изземване на марлята с кръвта на починалия, а също и че от изпратени пет обекта с червеникаво вещество, но са били изследвани само два, сега към по-рано казаното ще добавим и следното:

Освен в горесцитираното постановление за назначаване на ДНК експертиза в БНТЛ гр. Бургас, данни за тампона, за който се твърди, че е с кръвта на починалия се съдържат и в постановление за назначаване на експертиза от 22.06.2017г – ДНК експертиза в Германия, т.5, т.3 и т.4, където е изписано „Марля, напоена с кръв от жертвата Т. Ж. Т.". Тук не е посочено как, кога, от кого и при какви обстоятелства е иззета посочената марля с кръв. Вече казахме, че това не е ставало от разследващия полицаи или експерта. Липсват също така каквито и да било доказателства как е била получена и приобщена към делото кръвната проба от тялото на починалия.

С оглед горепосоченото се налага единствено възможният извод, че кръвната проба за която се твърди, че е от починалия, е била иззета извън процесуално и от некомпетентен орган. Тази кръвна проба е послужила и за ДНК експертиза извършена в Германия, предвид на което и на др. посочени по долу факти, считаме ДНК експертизата като опорочена и процесуално негодна и следва да бъде изключена от доказателствената маса по настоящото дело.

На 20.10.2016 г. с протокол за вземане на образци за сравнително изследване в т.2 е била изискана обтривка от устната кухня на Б.. Тя била за ДНК експертиза, както е видно от постановление за назначаване на експертиза от 22.06.2017 г. на разследващ полицаи

Калчев, която експертиза била възложена и на Института по Криминална служба – ФКС във Висбаден, Германия.

До тук установяваме, че за един осем месечен период не става ясно какво е ставало с въпросната обтривка, къде е била съхранявана и ползвана ли е била за други цели. Частичен отговор намираме в т.5 в протокол за предаване на ВД по ДП от дата 27.06.2017 г. Неясно е защо обтривката и другите ВД не са изпратени за изследване, а пет дни след назначаване на експертизата същите се предават за съхранение в склада за ВД на ОД на МВР – Варна.

Виждаме и друго важно в този протокол – дрехите, обтривките и други изпратени впоследствие за изследване са били съхранявани заедно в черен найлонов чувал – този, с който се запознахме вчера при предявяване на ВД в единия от кашоните. Дори и към момента, т.е. към днешна дата, въпросните обекти отново се съхраняват заедно, и това е видно от приемо-предавателен протокол от 13.11.2020 г., с който служител на ВОС приема от служител на ВОП, ВД към настоящото производство и според Раздел V на този протокол е видно, че горните обекти отново са сложени заедно и се съхраняват в запечатан кашон с надпис на немски език „Бундескриминаламт“. Пробите за изследване и обтривката от Б. са съхранявани и изпратени заедно, както се вижда от писмото, преведено и на немски език. То е до немската служба, която впоследствие е изготвила експертизата с копие до ВОП и изрично е изписано „на вниманието на зам. окръжен прокурор Л.". От това следва извода, че прокурора не може да твърди, че не е знаел как се изпращат обектите за изследване. В писмото пише, че се изпращат за изследване картонена кутия с якето на починалия, марля с кръвта на починалия и обтривката, иззета от Б.. Всички се изпращат заедно в картонената кутия. Това писмо бе укрито от наблюдаващия прокурор и едва след като защитата поиска и съда задължи ВОП, прокурорът представи това писмо, което е видно от Протокол от съдебно заседание №582/05.07.2021 г.

Отделно от горепосоченото следва да се каже, че в т.5 от материалите е налице молба за правна помощ от прокурор Л., с която той на практика признава за наличието на два много важни проблема, от които към този момент страда наблюдаваното от него производство. Първия от тези проблеми е, че до този момент не са били налице неоспорими доказателства за авторството на престъплението и втория проблем е, че свидетелите не са очевидци на престъплението. Както по-нататък ще видим, надеждите на прокурора да промени ситуацията са останали напразни дори и с назначената ДНК експертиза.

Нека разгледаме по-подробно въпросната молба за правна помощ от прокурор Л., която е от 19.09.2016 г. до Прокуратурата в Германия за правна помощ по ДП. В нея прокурор Л. обяснява за какво се води делото, по кой член от НК, казва, че якето на починалия е иззето и отишло в Бургас, но не са установени биологични следи от друго лице. Оперативните служби на МВР в България влезли в контакт със свои немски колеги, вследствие на което са се договорили да се извърши експертизата.

Тук не става ясно защо оперативните служби на МВР ще договарят назначаване на ДНК експертиза и в качеството на какви. Щом оперативните служби се договарят за експертиза, това навежда на съмнение за нейния изход. Прокурора твърди следното „едно такова експертно изследване би могло да установи неоспорими доказателства за авторството на престъплението. До момента по делото такива няма."- думи на прокурор Л.. Това всъщност е една доста трагична констатация за воденето от прокурор Л. разследване. До този момент е била изминала година и половина от началото на разследването. „Налице са свидетелски показания – противоречиви и непълни, които уличават конкретно лице в евентуално извършителство на деянието, но без ДНК експертиза, обвинението трудно би могло да бъде предявено тъй като свидетелите не са очевидци на престъплението" - отново думи на прокурор Л..

Горните няколко реда говорят, че след година и половина проведено хаотично

разследване, прокуратурата си признава, че не е събрала достатъчно данни, за да предяви обвинение. Прокурорът разчита единствено на ДНК експертиза, с която да подкрепи бъдещата си обвинителна теза. Както по-долу ще видим, от експертизата в Германия от една страна са налице съмнения в участието на Б. като лице оставило следи, от друга страна обаче се твърди, че резултатите от изследванията не предоставят данни за Б. като лице оставило следи, т.е. заключението на експертизата не е в интерес на обвинението. В тази насока е ясно, че и в лабораторията в Бургас, и в Германия се ползва сходна техника и технология, както и реактиви за извличане на ДНК материал и последващото му изследване, поради което не би следвало да има причини от лабораторията в Бургас да не установят такива следи. Якето е било замърсено преди и след като е било изследвано в Бургас и като такова бива изпратено в Германия.

Също така в материалите по делото са налице и други документи. Сред тях има една докладна записка от оперативен работник Боян Папазов в т.5, като от нея се потвърждава направената по-рано констатация, че именно оперативните служби, а не както би трябвало да бъде разследващите и прокурора, са извършвали действия с цел да се реши въпроса с назначаването на ДНК експертизата в Германия.

Относно самата ДНК експертиза: от натривките на Б. и от кръвта на Т. били създадени пълни ДНК модели, били установени признаци, несъвпадащи с тези на Т. и били сравнени с ДНК модела на Б.. В резултатите на проба с посочен номер S2017/0025/1_09, гръб, ред 3, вдясно се виждат всички признаци така, както се срещат и при Б., както и признаци, които не могат за произхождат от Б.. Ако се сравняват само репродуцираните признаци се получава частично съвпадение с алел от профила на Б.. Някои от тези признаци обаче не могат да произхождат от лицето за сравнение. Общия преглед на резултатите от горната проба води до предположение, че повече от два обекта са оставили следи. Това твърдение на експерта пряко кореспондира с становището ни отразено по-горе, относно деяние, извършено от двама души. Казва се, че жертвата и лицето за сравнение имат няколко сходни признака, така че с тези констелации и съответните признаци, притежавани от Б., не могат да се докажат. Някои признаци срещащи се и при Б. се намират в т.нар. „стутър“ позиции, което значи, че може да са възникнали и поради засилено образуване на артефакти по време на анализа и не произхождат непременно от оставил среди съучастник. Без да се вземат предвид горните ограничения лицето за сравнение Б. не може да се изключи като оставил следи съучастник. Посочените ограничения по отношение на съпоставянето обаче са значителни така, че са основателни съмненията в устието на Б. като оставил следи съучастник. Резултатите от останалите проби не са от Т., но и не показват съвпадение с Б.. Друг ДНК модел на лице не е извлечен, не е и установен от следите, и друг ДНК модел също така не може да се извлече от следите.

Тук е мястото да коментираме вещ, която въобще не е следвало да бъде в материалите, изпращани за ДНК експертиза в Германия. Става дума за намерен в изпратено за експертиза яке, часовник „Мис Сиксти“, за който въобще не е ясно как е попаднал там. Анализ на следите по часовника „Мис Сиксти“ е довел до смесена следа от поне трима души. Това твърдение на експерта отново кореспондира с становището ни. относно деяние извършено от двама човека. Резултатите са годни за сравнение само условно. Признаците срещащи се при Т., не са напълни доказуеми така, че няма достатъчно улики за участието му като лице оставило следи.

Вече стана ясно, че ДНК експертизата, за която говорим, е изготвена на основа на компрометирани ВД, което ни мотивира да приемем, че резултатите получени посредством тази експертиза не следва да бъдат приобщавани към доказателствената маса по настоящото производство.

По отношение на видео техническата експертиза, която беше извършена от експерта В.В.: Обект №1 DVDR Вербатим с надпис „Сити Груп диск 1“ съдържа 92 видеофайла от

една цветна камера без звук. Тези видеофайлове са в геокс видеоформат. Кодекът е с геокс профил, резолюцията 320x240 пиксела и ави компресия на файла. Обект №2 е DVDR Вербатим с надпис „Сити Груп диск 2“ и съдържа 106 видеофайла от една цветна камера без звук. Видеофайловете са с геокс видеоформат и геокс профил на кодека. Резолюцията им е 640x240 пиксела и ави компресия на файла. За тези два диска експерта е установил, че са цифров презапис и не са установени следи от манипулация и намеса върху записаната информация и няма прекъсване или нарушаване на пикселната решетка. Липсва тайм код, който да е копиран на изображението. Експерта е извличал избирателно снимки, за които претендира, че са подобрени като качество. Твърди, че при предварителен преглед на файловете от Обект №1 и Обект №2 се вижда лек автомобил, зелен на цвят, който впоследствие потегля. От обхвата на едната камера влиза в другата и после изчезва и напуска обхвата и на двете камери. Експертът твърди, че не може да се определи номера на превозното средство поради отдалечеността на обекта от камерата, ниската резолюция, ракурс на камерата и шум в изображението. При извършване на сравнителното изследване на автомобила по записите със сравнителните образци били установени сходни общи признаци от лек автомобил Мазда 121. При направената оценка на тези записи се констатира, че са с качество „частично ограничаване на частни признаци характеризиращи лекия автомобил“. Били установени съвпадения в големината на габаритите на лекия автомобил, форма на определени детайли, форма на фарове и т.н.

В този случай следват нови снимки и съответно е изготвен албум от вещото лице. Под надпис „Сравнително изследване на автомобила“ виждаме 7 снимки между снимките от двете серии. Прави се сравнение между снимките от видеозаписите и тези, предоставени от Общински паркинги и гаражи. Извлечените от видеофайловете снимки са с изключително лошо качество. Има разлика в цвета, и нюансите на автомобилите. Качеството е толкова лошо, че на задните гуми на автомобила почти не се виждат формата и размера на джантите, почти до нивото на дръжките на вратите има затъмняване и на моменти почти не се вижда границата между предна и задна врата. На снимка 3.2, ако приемем, че това което виждаме не е дефект на изображението, породен от ниското качество на заснемащото устройство, в областта на една педя от страничното огледало на предната врата и под линията на дръжката на вратата виждаме нещо, което би могло да се определи като леко хлътване.

Това, което експертът описва в своята експертиза касае само и единствено общите обичайни заводски признаци, характеризиращи лек автомобил Мазда 121.

За цвета на лекия автомобил експерта твърди, че е зелен. В документацията на Общински паркинги и гаражи и фирмата, разглобяваща автомобила, цвета е посочен като син. Накрая експертът казва, че автомобила на снимките от Общински паркинги и гаражи и този от снимките, извлечени от Гугъл Мапс е един и същ. В заключението си не коментира снимките, извлечени от видеозаписите от Сити Груп, въпреки че и те също са били обект на експертизата.

За записите–обект на експертизата става ясно, че не са приобщени по предвидения в НПК ред и от компетентни служители. Записите са били приобщени с протокол за доброволно предаване от оперативния работник Боян Папазов, който няма пълномощия съгласно НПК да събира и приобщава доказателства. В част от тези протоколи дори не е изписано и по кое ДП се приобщава. Приобщаването на тези записи, което е трябвало да стане с протоколи за доброволно предаване по НПК, и то от самият разследващ орган, но по неясни причини, това не е сторено.

Тези записи са стояли пет години в компютъра на оперативния работник Боян Папазов, видно от докладна записка, изготвена от него самия, нахояща се в т.17. В същата той твърди, че ги е записал на дискове, след което ги предал с разписка на разследващия полицай.

Забележете, имаме налице предаване на макар и спорни ВД, не с протокол за

доброволно предаване по НПК, а с разписка. От друга страна трябва да си спомним, че доброволното предаване не е посочено като способ за събиране и проверка на доказателства в разпоредбата на чл.136 от НПК. Записа вероятно е станал с софтуер за запис със спорен произход, тъй като обичайно компютрите в МВР нямат инсталиран такъв софтуер за запис.

До тук имаме двойно порочни доказателства – един път по начина, по които са набавени, а втори път по начина, по който са приобщени, поради това считаме, че Експертиза №66, изготвена от В.В. е опит за легализация на доказателства със спорен процесуален характер. Допълнително ще посочим, че когато поискахме да се запознаем с файловете-обект на експертизата, установихме, че са налице файлове, които са увредени и не могат да бъдат копирани. Те бяха пет на брой. Независимо, че потърсихме съдействие от компютърните специалисти към ВОС, но и те не можах да ги възстановят.

Експертът твърди, че част от записите са с резолюция 320x240 пиксела и ави компресия на файла. Посочената по-горе резолюция е под резолюцията на т.нар. „ви си ди“, при който резолюцията е 352x288 пиксела. Предвид ниското си качество и моралната си остарялост формата „ви си ди“ е забравен отдавна. Когато от видеофайл с такава резолюция 320x240 се отделят кадри, то те ще са със същата резолюция и снимките ще носят същите дефекти на видео изображението, от което са отделени. За да се подобри качеството и същите да са годни за работа трябва да бъде повишена резолюцията няколко пъти 2-3-5 и дори повече пъти, но с повишаване на резолюцията ще се увеличават и дефектите по записа, тъй като предвид повечето пиксели тези дефекти стават още по-ясни и видими. Тогава се налага да се използват филтри за намаляване на шума. Описаните дотук възможности дават програми от рода на Фотошоп, но използването на такива филтри води до замазване на изображението и като цяло до загуба на детайли, а именно детайлите са необходими и особено важни за една такава идентификация.

Експертът твърди, че част от тези файлове са с ави компресия, а понятието „ави“ идва от британското „аудио видео интерливинг“. Първоначално „ави“ е разработен през 1992 г. от Microsoft. В най-общ смисъл „ави“ не е компресия, а контейнер, в който се съдържат един видеофайл и до два звукови файла. Видеофайлът може да се компресира в известните формати, които се поддържат и в други компютри и във външни устройства като „див екс“, „мов“ и др.

В този случай файлът е във формат, както експерта твърди, на кодек геокс, базиращ се на стандарта ем пег 4. В тази връзка следва да се уточни, че геокс стандарта е характерен само за производителя на камери за наблюдение Геовижън, и се ползва само от тях. За да бъде възпроизведен на обичайните компютри, на същите следва да се инсталира програма „кодек“ за работа с този формат. Ако такава програма не бъде инсталирана, то файловете в този формат няма да бъдат „четени“, т.е. възпроизведени. В тази връзка не става ясно експерта В. е имал инсталиран такъв софтуер и дали изначално цитираните от него програми позволят пряко да се работи с този формат.

Експертът твърди, че липсва тайм код, копиран в изображението. Тайм кодът е изключително важна съставна част на видеофайла и представлява специален цифров сигнал, който се записва заедно с видеосигнала/звука за последваща синхронизация на изображението от примерно няколко видеокамери и звуковия съпровод. Тайм кодът съдържа информация за абсолютното или относително време на запис на всеки кадър от изображението или част от звуковия съпровод, а също и съдържа друга служебна информация. Например когато има прекъсване на тайм кода, можем да преценим дали записа е манипулиран или не.

Така изложените по-горе от нас съобщения ни мотивират да приемем, че горната експертиза е опорочена изначално, предвид доказателствата и някои констатации и същата не следва да се приема за нуждите на воденото дело.

По отношение на експертиза № 2015/ИКУ-201, изготвена от вещото лице Й.Г. – в края на експертизата е посочено, че извлечената информация се намира в 2 DVD, които се намират в т.15, в началото. Обект на изследване на експертизата е бил мобилен телефон марка „iPhone 6“, който е ползван преживее от починалия Т.. Телефонът който бил приобщен като доказателство, посредством протокол за оглед на местопроизшествие от дата 27.02.2015 г. Безспорно е, че този телефон се води на фирма „Ви Джи Ес“, в която починалия преживе имал равно участие с друг от разпитаните свидетели по делото. Вече имахме възможност да кажем, че посочения протокол за оглед и този от дата 04.03.2015 г. не били одобрени от съда в частта им за изземването на ВД, което води до наличие на нелегитимни доказателства, а от там и на експертизи, които са без правна стойност и които следва да се изключат от кръга на доказателствата.

В протокола за експертиза е наличен Раздел именуван като 8.1.1.1.1. „Последни обаждания“.

Адв. Г. влиза в съдебната зала в 10:54.

АДВ. И.: Този раздел представлява таблица в която са изложени в хронологична последователност последните обаждания от телефона, посочен по-горе. В тази връзка защитата установи, че са били набирани телефонни номера от телефона на починалия, и то след неговата смърт

Така например на 27.02.2015 г. видно от приложената таблица (извлечена от протокола за експертиза) са били набирани два телефона, за които защитата установи, че се води на Е. Ц., а вторият се води на Д.Б., което не е установено и не е разпитано на ДП.

На 27.02.2015 г. в 08:36:08ч бил набран още един телефон с номер 0898726517. След положени усилия от страна на защитата за установяване на собственика/ползвателя на този телефон, се установи следното: към датата на деянието, а и години след това, телефон с номер е бил ползван от инспектор Боян Росенов Папазов служител в Сектор „ППЛ“, „КП“ при ОД на МВР гр. Варна. Нашата увереност, че именно този служител на МВР е ползвал въпросния телефон, се основава на следните налични по делото документи: т.4 – Постановление за възлагане на действия по разследване по делегация от 02.10.2016 г., с което разследващ полицай Калчев възлага на СДВР София да се разпита свидетеля АЛ. ХР. Т.. В края на това постановление буквално се посочва инспектор Боян Папазов с този телефонен номер. Т.17 – Писмо до Управител на НЗОК - София, изведено на 04.02.2020 г. и подписано от Директор на ОД на МВР-Варна ст. комисар Даниел Пашов, в което той казва „да се изпрати информация на оперативния работник Боян Папазов“, като също е посочен този номер.

Дотук безспорно установихме, че набирания на 27.02.2015 г. в 08:36:08ч от телефона на починалия, телефон с номер 0898726517 се води или най-малкото е бил ползван от инспектор Боян Папазов. В същото време със сигурност можем да кажем, че Оперативните

служби на ОД на МВР-Варна са имали достъп до доказателства по делото и то преди същите да са били изследвани с експертизи. Именно този достъп ще се окаже фатален по отношение на получени резултати и ще повлияе негативно на крайния резултат. Така също ще предоставим впоследствие на съда разпечатки от експертизата, която беше направена от експерт Г., но нямаше как да ѝ бъдат предявени с един видеоконферентен разговор материали, които се съдържаха в общо 7 хил. файла по делото, тъй като това просто е невъзможно да се случи по една видеоконферентна връзка.

По отношение на проведени на етап ДП, разпознавания с участие на К.Б., които се намират в т.4: л.135 – Протокол за разпознаване на лица и предмети от 20.10.2016 г. от разследващ полицай Калчев – посочват се данни на две поемни лица, двама експерти от БНТЛ–Варна. Били определени петима човека за участие в разпознаването, като те самите си избрали номерата и поредността. Лицата влизат едно по едно по реда на номерата си, правят обиколка и се подреждат. Предполага се, че се е целяло да се види походката и профила на лицата дали съвпадат. Под №3 е посочен К.Б.. Резултат: според разпознаващия, №1 му прилича по тяло, но е напълнял, №3 и №5 му приличат в лице. Липсват подписите на участниците в разпознаването. Свидетелят не е категоричен в разпознаването и де факто нищо не е разпознал, защото се колебае между трима участници в разпознаването. Не е ясно как може да казва, че №3 и №4 му приличат в лице, което е видял, както по-рано говори само в профил, а част от лицето му е била закрита от качулката.

На л.139 Протокол за разпознаване на лица и предмети от 20.10.2016г, изготвен от разследващ полицай Калчев, разпознаващ е П.Д., провежда се в Първо РУ – Варна. Посочени са данни на 2 поемни лица и на двамата експерти от БНТЛ, както и на пет лица за разпознаване, като №5 е Б.. Както и преди беше отбелязано, че влизат един по един, правят обиколка и се подреждат. Свидетелят заявява, че лица под №1 и №5 приличат на човека по телосложение, което е общ признак, на човека който е видял. Няма възражения, липсват подписите на участниците в разпознаването. То като предното също е заснето на видео и фотографирано.

Л.140 – Фотоалбум към горното разпознаване: възраженията ни са същите като възраженията към предишните протоколи.

Л.142 – Протокол за разпознаване на лица и предмети от 20.04.2016г. от разследващ полицай Калчев с разпознаващ Д.П., провежда се в Първо РУП-Варна: посочени са две поемни лица и експертите от БНТЛ. Разпознаващия директно заявява че мъжът който е описал не е сред тези лица. Липсват подписите на участниците в разпознаването.

Протокол за разпознаване на лица и предмети от 20.10.2016 г. от разследващ полицай Калчев с разпознаващ С.С., като Б. е под №3. Разпознаващият твърди, че лицата с №2 и №4 отговарят на описанието, като №4 отговаря повече на видения от него мъж. Липсват подписи на участниците в разпознаването.

По отношение на художествена и лицево идентификационна експертиза: т.1, л.105 Протокол за разпит на свидетел от 23.03.2015 г. разследващият полицай Марин Т. отново

разпитва свид. Д.П.. Свидетелят поддържа дадените до момента показания. Преди десетина дни, той твърди, че бил повикан от полицейски служители, които му обяснили, че трябва още веднъж да опише човека, който видял в деня на убийството. Описанието трябвало да се даде на художник, който по него да нарисува портрет. Заедно с Д.Б. били откарани в едно ателие, където имало художничка, която нарисувала скица, която отговаряла на описанието 50-60%.

Тук следва да се каже, че не става ясно кой и по какъв начин е възложил на художничката да рисува портрет на евентуален извършител. За да има доказателствена стойност и за да служи за целите на разследването този портрет създаването му е следвало да се възлови с постановление от разследващия полицай. Не е ясно защо художник трябва да рисува скицата при положение, че в БНТЛ при ОД на МВР – Варна разполагат с специализиран криминалистичен софтуер за тази цел – програмата за пресъздаване на лица „Фейсис“. Тази програма е създадена и се ползва от правоохранителните органи по цял свят от много години за пресъздаване на чертите на лица извършители на престъпления. Липсата на такава програма и на по-конкретни свидетелски показания са довели до това, че същата скица да отговаря едва на 50-60% от описанието, като дори и този процент на съвпадение следва да се приеме с много голямо съмнение, защото се касае за чисто субективна оценка, мнение и възприятия.

Т.5, л.42 – С Постановление за назначаване на художествена и лицево идентификационна експертиза от 19.09.2018 г. разследващ полицай Калчев възлага на вещото лице Първанов да извърши експертизата, а вещото лице да отговори дали е годин сравнителен материал – видеозаписи за идентификация на лице, на представения за сравнение 1 бр. DVD, със записи от проведеното разпознаване по посоченото ДП от 20.10.2016 г. При условие, че е налице годин сравнителен материал в него, установява ли се лицето от изготвената скица. Скицата-портрет е изготвена от В. М. на 23.03.2015г. Задава се въпроса „Установява ли се от тази скица лицето по показанията на свидетелите и по какви признаци?“ След това постановление следва скица на л.43 с рисунка. От заключението на художествена и лицево-идентификационна експертиза е видно, че не може да се посочи категорично лице, за което да се твърди, че е лицето от рисунката.

В т.12 е Протокол за извършена техническа експертиза. Бих искала да се спра, че в цялото ДП и в това, което беше предоставено като материали на съда, защитата, след като се запозна много внимателно с всички материали, констатира, че на редица места има дублиране на материалите от прокурора. Примерно на две или три места се съдържа един и същи оглед. В същото време имаше и дублиране на две експертизи, които са били изготвени от експертите от НИКК – в т.9, т.7 и т.12 от ДП.

Също така бихме искали да обърнете внимание на това, че в поредица от съдебни заседания ние искахме да се приложат конкретни материали от страна на прокуратурата, но прокурор Л. ги предоставяше така да се каже „на порции“, а някои от материалите, които поискахме, нямаше по какъв начин да бъдат предоставени.

Най-накрая бих искала да се спра на показанията на свидетелите и на моя

подзащитен Б.. По настоящото производство условно показанията на свидетелите могат да бъдат обособени в няколко групи, които са следните:

1-ва група – към нея можем да причислим показанията на свидетели, които са без реална стойност за производството и не допринасят за изясняване на фактическата обстановка по делото. Такива са например показанията на свидетели работещи като диджеи, обслужващ, финансов и др. персонал. Това е и най-многобройната група свидетели.

2-ра група – към нея отнасяме показанията на свидетелите Б.Г., К.Е., В.М. и З.М.. Това всъщност са свидетелите, които се ползват по време на цялото производство с един завиден „процесуален комфорт“ от страна на разследващите и това са хора по един или друг начин свързани или зависими от МВР. Това са хората, по отношение на които не се е правило нищо, за да се провери по процесуален път достоверността на дадените от тях показания, които разследващите са приемали безрезервно за „правилни“.

Свидетелите Б.Г. и К.Е. дадоха показания в съдебно заседание на 19.07.2021 г. Тогава свид. Г. заяви по отношение на свид. Е. следното: „К. разправяше, че ГД „БОП“ го чакали с едно „Пежо“ и той им помогнал, а те му дали разрешение да прави каквото си иска.“ Отделно от това се констатира, че в залата при провеждане на съдебно заседание, присъстват лицата Николай Кючуков и Александър Веселинов от ГДП – София. И за двамата свидетели Г. и Е., е характерно, че употребяват, или както те твърдят „са употребявали“ наркотици. Реално погледнато показанията и на двамата свидетели са като излезли „изпод диктовка“, пълни са с неясноти, неточности и общи приказки. От показанията и на двамата свидетели, става ясно, че не са възприели нищо пряко и непосредствено от информацията със значение за настоящото производство. От друга страна обаче, в показанията им се съдържат някои данни, които те биха могли да получат само от човек, запознат с хода на разследването, което потвърждава направената по-горе от нас констатация за теч на информация от разследването към лица, които не би следвало да имат достъп до нея.

Свидетелите В.М. и З.М. към момента на извършване на деянието, за което се води настоящото производство били семейство. В.М. поддържала дълги години интимна връзка с Т.Т., а свидетеля М. твърди, че бил бивш служител на полицията. Показанията на тези двама свидетели дадени в съдебно заседание на 23.11.2021 г., но те коренно се различават с показанията им дадени на етап ДП. Вярно е, че показанията им от ДП не са дадени пред съдия, но съгласно Решение №96 от 17.08.2020 г. по НД №362/2020 г. на ВКС, 3-то НО, според което „Право на решаващия съд е да прецени кои от показанията, дадени в различните фази на процеса от един и същи свидетел, да кредитира“. Тези техни показания независимо дали от ДП или от съдебната фаза не се покриват и с разпечатките от мобилни оператори и някои други документи по делото. От този протокол е видно и нещо казано от В.М., което просто не се нуждае от коментар „Като лица в тази зала познавам дори и прокурора.“

С молба до съда от 21.07.2021 г. по отношение на свидетеля З.М. поискахме да бъде

сторено следното: „На основание чл.133, ал.1 от НПК, моля да ни бъде издадено Удостоверение, което да ни послужи пред ОД на МВР-Варна, относно следното: Да ни бъде издадена справка за задгранични пътувания за лицето ЗЛ. ЦВ. М.. Същият е бил разпитан в качеството на свидетел на 05.08.2015 г., в т.2, стр.24. По отношение на този свидетел са проведени три разпознавания на дата 14.05.2015 г., находящи се в т.1, по отношение на както е записано в протоколите „лице от мъжки пол, извършител на намушкване с нож“. В протокола за разпит на свидетел от горепосочената дата същият е заявил, че на 27.02.2015 г. пътувал с кола и негов колега до Люксембург, откъдето се завърнал след, примерно, няколко дни със самолет. Предвид така проведените разпознавания и предвид това, че липсва всякаква информация да е извършвана проверка на казаното от свидетеля М., моля да вземете под внимание и този факт“.

По отношение на това наше искане, от протокол за проведено съдебно заседание от 03.09.2012г е видно, че съдът тогава е казал, че ще се произнесе след разпита на свидетеля М.. нямаме такова произнасяне. Моля да вземете и това под внимание при произнасяне на Вашия вердикт.

Във връзка със свидетелите, които бихме искали да коментираме, то аз ще се спра на следващата група свидетели – 3-та група - свидетелите студенти, участвали в различни процесуално-следствени действия на етап ДП и на етап съдебно производство. Показанията на тези хора и участието им в различни действия по разследването не сочат категорично Б. като лицето което са видели на местопроизшествието. Показанията на тези хора следва да бъдат подложени най-малкото на силно съмнение, по простата причина, че за времето за което говорят, а и доста преди това, Т. вече е бил починал.

Тук си спомняме казаното от д-р Г., че вероятно смъртта е настъпила 4-5 часа преди огледа. Всъщност всичко казано или констатирано за Т. следва да бъде подложено на щателна проверка с процесуални средства, което разбира се, не е направено. Отделно от това свидетелите твърдят, че на място са изчаквали пристигането на Бърза Помощ и полицията, но от разпечатка на електронен картон приложен от централа на тел.112 е видно, че по това време свидетелят, който се е обадил се е намирал до „Завод Дружба“. В тези връзка не е било установено лицето, въпреки че има налични данни за него, от чиито телефон е постъпило едно от обажданията на тел.112.

4-та група свидетели – към тази група можем да отнесем показанията на различните експерти дадени в съдебно заседание. Всъщност повечето от тези експерти са изготвяли експертизи по друго дело, нямащо нищо общо с воденото в гр. Варна ДП. Показанията на тези свидетели са с оглед изготвяни от тях експертизи, въз основа на негодни доказателства. Има и такива, които са взаимно изключващи се, но в същото време касаят здравословното състояние на Б..

5-та група свидетели – тези дали показания, с които се потвърждават показанията на подсъдимия Б.. Става дума за показанията на Р.Р. Н., Л. Г. П. и Н. Кр. К., които кореспондират изцяло с показанията на по-рано разпитани свидетели сем. Д.и и сем. К.и, както и с показанията дадени от К.Б.. Тези показания потвърждават казаното от Б., че на

26.02.2015 г., вечерта е бил заедно със съпругата и децата си на курбан, даван от сем. К.и. Повод за този курбан бил поредната годишнина от запознанството на К.и, а също и с инцидент претърпян от К.. От друга страна показанията на Б. в тази насока, кореспондират и с част от наличните справки от мобилни оператори.

По отношение на тази група от свидетели – Н., П. и К., дали показания, потвърждаващи казаното по-рано от Б. в съдебно заседание, видяхме нездравите опити на прокурора и защитата на потърпевшите, да бъде оказано чрез определени въпроси такова въздействие върху една част от тях, за да могат същите да изглеждат нестабилни и несигурни в показанията си. Мисля, че е повече от ясно, че тези опити се провалиха.

6-та група свидетели – показанията на „свидетеля“ М. и оперативния работник П.. Тези показания следва да се разглеждат през призмата на отношенията между оперативен работник и „воден“ от него сътрудник. Пределно ясно е, че ситуацията с представените листове с ръкописен почерк от П., на когото същите са били предоставени от свидетеля и то без да има изготвен протокол за доброволно предаване от страна на оперативния работник, ни говори, че същите са изготвени в резултат на т.нар. „оперативна комбинация“ и след оказана принуда и натиск върху Б. отстрана на този т.нар. „свидетел“.

От друга страна Б. не отрича, че почерка на отделни листове е негов, и сочи като причина за това заплахи и принуда, оказвана върху него от страна този свидетел. Тук следва да поясним, че към тази „оперативна комбинация“ може да има отношение и лице за което се знае, че се казва А. и към този момент е работил като санитар в Затвора - Стара Загора, който е бил приятел с М..

Мислих да се огранича, но тъй като прокурорът повдигна някои въпроси, бих искала да обърнете внимание на следните въпроси:

На първо място скайп кореспонденцията: разследващия полицай в своя доклад твърди, че собственик на устройството е Ц. Б.а, като посочва име и скайп на латиница, за които твърди, че били нейни. От самата експертиза в протокола става ясно, че според експертиза ИКУ16/151 и по-конкретно обект №4 – Айпад A1337, собственик на това устройство е именно К.Е.. Направили сме и разпечатка за това. В експертизата има снимки, които посочват пълен профил на собственика извлечено от пдф файл с това име. Този файл се намира в папката на обект №4. Става ясно, че разследващия полицай в доклада си е посочил невярна информация, която обслужва идеално обвинителната теза на прокурора.

По отношение на скайп чат, който е огласен от прокурор Л. вчера, за който прокурорът твърди, че бил проведен между Б. и съпругата му вечерта след смъртта на Т., заявявам следното: не е доказано по безспорен и категоричен начин, че на въпросната дата именно Б. и жена му са водили този разговор, че именно те са зад тези имена. Не е доказано по безспорен и категоричен начин местонахождението на физическите адреси, тъй като те не са били идентифицирани чрез кои устройства е осъществен чата. По принцип такива устройства не осъществяват пряка връзка помежду си, а правят такава чрез рутери, които имат уникален мак-адрес. Именно идентификацията на тези адреси и локализацията им би

позволила да се стигне до участниците в този чат и да се идентифицират по безспорен начин ползваните от тях устройства. Но това не е било осъществено по отношение на горепосочения таблет. Съдържанието на комуникацията, която беше огласена от прокурора, се наблюдава само в таблета, за който говорим, а в другите изследвани таблети тази комуникация не се наблюдава.

Бих искала да изясня по-детайлно създалата се ситуация. Горепосоченият таблет в експертиза ИКУ16/151 е посочен от експерта като „4.4.1 мобилно устройство таблет марка „Ейпъл“, модел Айпад, с бял кожен калъф, без СИМ карта“. Забележете, че не се говори за таблета да е в комплект със сим карта, която да се ползва само за трафик на данни. Именно това обстоятелство впоследствие ще се окаже важно за наши констатации. Щом таблета не е бил със сим карта, то неговата интернет свързаност той ползва уай-фай връзка чрез вградения в таблета модем за връзка с интернет. Важно е, че този модем има уникален мак-адрес, който е характерен за него и не е възможно да има друго устройство със същия. Във връзка с това мога да каже, че мак-адресът е нещо като цифров отпечатък, по който се установява устройството. Ако чата е бил тогава, то тази връзка е била установена чрез този модем и следва да бъде фиксирана от експертизата.

От запознаване на данните от папка „Ай Пи връзка и уай-фай мрежа“ на посочения по-горе обект №4 в експертизата установихме, че през 2015 г. са били осъществени само 3 ай пи връзки и то забележете – на 31.08.2015 г. и 3 ползвани уай-фай мрежи през юли, август и ноември 2015 г. Видно е, че за таблета, за който се претендира, че е ползван за посочения скайп чат, към датата на деянието въобще не е бил ползван. Стана ясно, че и други лица са имали достъп и са ползвали различни електронни устройства, за които се твърди, че са или на Б., или на негови близки. Става дума за т. нар. свидетели К.Е. и Б.Г.. Те, разбира се, не биха били съгласни с едни такива твърдения, като например в предишните съдебни заседания им бяха предявени експертизи, изготвени за нуждите на ДП в София, от които се потвърждаваше категорично, че те са имали регистрация в различни устройства за комуникация. Те отрекоха, но фактите, които стоят в експертизите са си факти и няма как да бъдат отречени.

Горецитираната експертиза о ВД таблет са част от материалите, които са изпратени от СГП, за които вече обяснихме малко по-рано, че не могат да бъдат ползвани за производството по настоящото дело, водено във ВОП.

Накрая искам да коментирам правната природа на скайп съобщенията: „данните, изводими от разговорите по скайп има двойствена природа. От една страна попадат в понятието „компютърни данни“ по смисъла на чл.93, т.22 от НК, чието приобщаване се осъществява по реда на чл.163 от НПК. От друга страна представлява приравнен случай на кореспонденция, за което е приложим реда по чл.165 от НПК, предвиждащ предварително разрешение от съдебен орган. Това е според Решение №530/04.01.2012 г. по НД №2005/2011г. на ВКС. Във връзка с това ще заявя, че прокурорът нито е искал, нито е дадено разрешение от съда по отношение на кореспонденцията по скайп.

В заключение на всичко, което казах към момента: искането ми към съда е да се

произнесете с оправдателна присъда, поради липса на престъпление, извършено от К.Б.. А ако приемете, че събраните в хода на ДП и на съдебното производство доказателства са със спорен и извънпроцесуален характер, то моля да се произнесете с оправдателна присъда поради недоказано деяние.

Съдът дава почивка от 11:30 до 11:40.

Съдебното заседание продължава в 11:43 в присъствието на всички страни, с изключение на адв. Г..

ЗАЩ. Б.: Поддържам казаното от адв. Н. и адв. И..

АДВ. Т.: Ще се опитам да съм конкретен във връзка със защитата на К.. Няма да чета и да не разказвам да съда кога и какво е правено, тъй като очевидно всички сме запознати с тези материали по делото, предмет на настоящото производство.

Преди да започна да говоря конкретно по обвинението и фактите, винаги в тези производства изказваме съболезнованията си на близките на починалото лице и винаги, когато става въпрос за отнет човешки живот, то няма как той да бъде подминат и не би могъл да бъде осъразмерен, затова поклонението пред паметта на починалия трябва да бъде, когато излагаме нашите твърдения на първо място.

Искам да изразя благодарността към честността на наследниците на починалия, които изразиха пред Вас, че се надяват и разчитат на справедливост. Те не желаят мъст – нещо което е коренно различно от справедливостта в правото. Защото мъстта означава желание за налагане на зло, за наказание. А справедливостта е пряко свързана с правото. Връзката между право и справедливостта е неизбежна, тъй като правото регламентира именно тези разпоредителни отношения и отношения на възмездие, спрямо което справедливостта е мяра и когато молим почитаемия съд да прецени справедливостта като мяра, следва да бъдат обсъдени всички факти и доказателства по делото, за да можем да коментираме каква е мярата и по какъв начин тя следва да бъде осъдена и отразена. Когато говорим за решаване на човешки съдби – не само на близките на пострадалия, но и на двамата подсъдими, и на К., на близките му, следва да коментираме какви са доказателствата по делото, които са фактически данни, свързани с обстоятелствата по делото, допринасят за тяхното установяване и са установени по реда на НПК.

Започвам конкретно: моля обърнете внимание – аз съм малко може би консервативен, защото съм бил научен да работя, изхождайки единствено от логиката на законодателя, това, което е вложено в нормативната уредба и най-вече когато става въпрос за предаване на съд на обвиняеми и подсъдими лица би следвало да коментираме целите на наказателния процес и нормите на чл.246, ал.2 от НПК, чрез която законодателят е указал и формирал едно интерактивно задължение от страна на представителите на държавното обвинение, а именно когато предава на съд едно лице, независимо дали К. или който и да е, прокурорът би

следвало да посочи в обвинението си и в диспозитив, и в обстоятелствена част, така, както се изисква в чл.246, ал.2 времето, мястото и начина на извършване на престъплението. Когато говорим, че не става въпрос за игра на победа, аз категорично изразявам становище, че това е игра на съдби на хората и няма как да тълкуваме внасянето на обвинителния акт и описанието в обстоятелствената част на някаква фактология, която според държавното обвинение би следвало да отговори на чл.246, ал.2 НПК, а дали тя ще отговори, аз ще посоча моите възражения защо смятаме, че деянието не е извършено от подс. К. и защо следва той да бъде, според нас, оправдан като единствена мяра.

Адв. Г. влиза в съдебната зала в 11:51.

АДВ. Т.: Със своя прокурорски акт прокурорът е предал на съд подс. К. с правна квалификация по чл.116 от НК – квалификация за деяние, извършено с предумишлена особена жестоко, като е описал текстово за време на извършване на действието: „неустановена дата през месец февруари 2015 г. до 26.02.2015 г.“, като място на извършване на престъплението: „гр. София и гр. Варна“, „като подбудител, в съучастие с К. В. Б., като извършител, умишлено го склонил чрез обещаване и даване на облага сумата от 20000 евро, на 26.02.2015 г. в гр. Варна умишлено да умъртви Т.Т., като деянието на Б. е извършено предумишлено и с особена жестокост.“

Започвайки на първо място от формиране на времето: обърнете внимание, че Г.К. е обвинен, че е извършил деянието от неустановена дата през месец февруари 2015 г. до 26.02.2015 г. Какви са доказателствата по отношение времето на извършване на престъплението от тази неустановена дата на месец февруари до 26-ти? Какво е записано и препратено в обстоятелствената част на обвинителния акт относно времето на извършване престъплението от подс. К.? Записано е на стр.4, абз.4: „Така, в изпълнение на договореността помежду им да бъде физически отстранен пострадалия Т., през февруари 2015 г., обв. Б. трябвало да замине във Варна. Нещо обаче възпрепятствало това негово пътуване и той очаквал, според показанията на свидетеля Г., сигнал за тръгването си. В края на февруари 2015 г. телефонният разговор се състоял и обв. Б. казал на свид. Г., че спешно заминава за Варна.“ Това е единствения абзац, според който прокурорът прави препратка и посочва времето на извършване на деянието по отношение на К., защото после го съпоставя със свидетелски показания на свид. Б.Г..

Свид Г. обаче, разпитан в съдебно заседание е заявил, че според него подс. Б. получил обаждане около 16ч и същия ден заминал или заявил, че заминава за Варна, което е описал постфактум и не ни касае повече времето на обвинението по отношение на К..

Какъв е този разговор, за който казва прокурора в обстоятелствената част на обвинителния акт, за да може да формулира времето на извършване на деянието, вменено като вина на подс. К.? Какъв е този телефонен разговор? Има ли такъв? Какви са доказателствата по делото в тази насока?

На 27.02.2015 г. след тежкия инцидент, Г.К. е бил задържан за 24 часа, като лично се е явил по покана на органите на разследването. С протокол за доброволно предаване си е предал „Нокиа 1616“ – 27.02.2015 г., в който е описан модела, сим картата, собственоръчно К. е записал, че телефона е негов. След това по делото има протокол за оглед на ВД от 19.06.2015 г. на мобилния телефон Нокиа 1616, предаден с протокол за доброволно предаване на 27.02.2015 г. от лицето Г.К.. Защо спирам вниманието Ви тук? Обвинението не каза и думичка за тях, а няма и как да каже, защото не е в полза на обвинението. Това са доказателства, които обвинението ги мина с 120км/ч. Това са доказателства, които доказват, че всички твърдения по отношение на участието на подс. К. в извършването на това тежко престъпление са недоказани. Този протокол за оглед на ВД показва и в него са показани всички извършени действия: сваляне на текстови съобщения, данни за изпратени съобщения, приети повиквания, набрани номера, където се съдържат всички абонати и проведените телефонни разговори за периода, включително и на инкриминираната дата. Няма никъде данни за проведен разговор от телефона на К. към Б. или какъвто и да е телефон, свързан с него. Дори напротив. Защо тук спирам вниманието Ви? Защото смея да твърдя, че това е пряко доказателство за невинността на К. и най-важното съществено доказателство по делото, което удостоверява локализацията и местонахождението на К. по отношение на инкриминираната дата и времето на извършване на деянието.

Но какво е държавното обвинение: Г.К. е обвинен от началото на месец февруари до 26-ти да е действал като помагач към извършителя Б., а пък обвинението на Б. е за 26.02.2015 г. Т.е. налице е колизия и различие на времето на извършване на престъплението от страна на К. и от страна на подс. Б.. Възможно ли е да е деянието да е извършено предумишлено – така е квалифицирано деянието от обвинението? Всички ние сме запознати и има много съдебна практика по този въпрос. Когато едно убийство е извършено предумишлено, това означава, че трябва да е взето по-рано решението за извършване на престъплението, в сравнително спокойно състояние, при обсъждане на всички мотиви, при обмисляне на основните моменти на престъплението, като между вземане на решението за неговото изпълнение трябва да има някакъв интервал от време. И възможно ли е деянието да е извършено предумишлено от подс. Б., а да е извършено на 26.02.2015 г.? А възможно ли е да е извършено предумишлено от подс. К. във формата на квалифициращ признак „съучастие като помагач“ без никъде в обстоятелствената част на обвинителния акт прокурорът да е посочил по какъв начин подс. К. е въздействал върху психиката на подс. Б., в резултат на което въздействие от страна на К., подс. Б. да е бил склонен да извърши умишлено престъпление, за което дори сам не е вземал решение.

За склоняването към извършване на престъпление могат да бъдат използвани различни форми – заплаха, тормоз, облага и т.н., но във всеки случай прокурорът следваше задължително да посочи в обвинителния акт с какво точно действие Г.К. в качеството си на подбудител, е формирал решение у Б. да го осъществи това престъпление, каквото извършителят не е имал.

Стигаме до следващия текстово изведен квалифициращ признак, според мен, но

неповдигнат като обвинение. Говоря за наличието на користна цел, каквото обвинение е формирано по отношение на Г.К., въпреки че не е изписано цифрово. Моля обърнете внимание, че обвинението за Г.К. е, че в този период – без да спирам повече внимание къде, кога и как? Г.К. от Варна или от София е въздействал на Б. да извърши това деяние? Защото няма такива данни в обвинителния акт и ние не можем да гадаем и като не можем да гадаем подс. К. не може да се защити, защото прокурорът не е посочил кога през месец февруари и в кой град по какъв начин К. е склонил, умишлено въздействайки на психиката на Б. да извърши това престъпление. Няма такива данни.

Какви са следващите данни? „Умишлено го склонил чрез обещаване и даване на облага сумата от 20000 евро.“ Това е изписано в обвинителния диспозитив на подс. К.. А какво е изписано в обвинителния диспозитив на подс. Б.? „На 26.02.2015 г. в гр. Варна, като извършител, в съучастие с ГР. АНГ. К. като подбудител, умишлено умъртвил Т. Ж. Т., като деянието е извършено предумишлено и е особена жестокост.“ Какво се получава? Значи подс. К. първо умишлено му въздействал на психиката да извърши това престъпление, второ обещал му да му даде 20 хил. евро, дал му ги, ама кога и къде му ги е обещал, откъде са парите? Къде му ги е дал? Веднъж ги е обещал, веднъж ги е дал. Чухте ли нещо в пледоарията за обещаване и даване на 20 хил. евро? Не, защото няма откъде да чуете. Направи се една ретроспекция на защитен свидетел. Ще говорим за защитения свидетел., ще стигнем и до него. Разбирате ли какъв е парадокса? Обвинението е, че Г.К. е обещал и дал 20 хил. евро на Б., а Б. няма такова обвинение – да е извършил деянието с користна цел. Като извършваш деянието с користна цел, ти получаващ една облага, един дар, една сума, за да го направиш. Не може подс. К. да има обвинение, че е дал 20 хил. евро, за да извърши Б. убийство, а Б. да е извършил убийство и да не е взел 20 хил. евро, защото не е извършено с користна цел.

Това показва невъзможността на държавното обвинение да докаже извършеното деяние. Тази невъзможност прозира изключително много в това производство и аз съм убеден, че това производство представлява една значителна трудност за г-н Л., който е от най-добрите прокурори в областта и то представлява трудност, тъй като той няма годни фактически данни, които да допринесат и да може да обоснове своето твърдение и тълкуване.

Той Ви каза в началото: „сега ще направя едно тълкуване на това по делото, а вие ще прецените дали моето тълкуване или това на защитата ще бъде достоверно“. Тълкуването на фактите по делото и на доказателствата би следвало да бъде едностранно. Винаги може единия да каже и то това е разликата при юристите, тогава се отличава добрият юрист – когато прави тълкуване на един факт по един начин и тълкуване на този факт по друг начин.

Въпросът е дали това тълкуване е на база възпроизведени доказателства по реда НПК и дали тези доказателства допринасят за това тълкуване. Защото когато аз говоря, аз съм конкретен – казах Ви за време, казах Ви за телефонния разговор, казах Ви за Б.Г. – 16 часа на 25.02 му звънна телефона и Б. каза, че заминава за Варна и вечерта заминал за Варна. Няма телефонен разговор от Г.К..

Къде са доказателствата по делото какви какво е било местонахождението на Г.К. на инкриминираната дата? Чухте ли нещо от държавното обвинение? Не чухте и аз ще Ви кажа, Вие го знаете. Разпитахме майка му – М.К. – бил си е вкъщи, в нейния дом на ет.2. Те са вечеряли и след това се е прибрал горе. Правим препратка към огледа на телефона му – вещественото доказателство от 19.06.2015 г. На 26.02.2015 г. има 4-5 разговора в инкриминиран часови период от 19:21 – 22:24 часа си е говорил по телефона. И мислите, че това обстоятелство не е било известно на разследващия орган? Било е. Всичко е било обект на проверка. Но това не се говори, защото най-лесното е да се тръгне по течение на обстоятелствата. Когато трябва да се разкрие едно тежко престъпление и органите са настроени, то във всички случаи трябва да се разкрие това престъпление, тъй като това е показателен признак на органите дали са си свършили работата. А какво и къде се тръгва?

Най-лесния мотив: ревност. Каква ревност? Държавното обвинение Ви каза: има мотив за извършване на престъплението от подс. Г.К.. Ама моля Ви, какъв е мотива? Беше допълнен и от гражданските ищци и частни обвинители: съперник. Според държавното обвинение мотивът бил опитите на пострадалия да осинови, доколкото разбрах, детето на свид. Ц., като веднага Ви казвам нашите аргументи. Няма никакъв мотив, няма никаква ревност от страна на подс. К. по отношение на Ф.Ц. и отношенията им с Т.Т.. Той самият го обясни. Не е имало никаква ревност и никакви отношения. Той е бил с нея в любовни отношения, интимни, и въобще не го е интересувало какви са нейните отношения с Т.Т.. Още повече, че той в един известен период, до 2 години преди инцидента е живял с жена си и с роденото си от нея дете. Към 2015 г. е нямало ревност.

Обърнете внимание отново на протокол за оглед на ВД. Чухме от другата страна, че се пристъпило към това решение за убийството на пострадалия, тъй като вече пострадалия ходил при адвокати да се консултира за правни действия по отношение на детето на Ф.Ц.. Тя Ф.Ц. каза, че никога нямало да разреши на Т.Т. да се извършат такива действия. Отделно още към този момент е била задействана в ход процедурата по припознаване на детето от подс. К.. Когато е налице процедура по припознаване, няма как да бъде осиновено детето, тъй като има специална процедура за закрила на детето и си има съответния ред. Тези факти не са относими като аргумент за мотив. Той Г.К. не живял към 2015 г. с Ф.Ц.. Вижте му телефона. Той си е имал връзка и с други дами към този момент, така че няма съперничество, няма мотив и това не би могло да бъде аргумент.

Ако мотив е имал К., според държавното обвинение, ние ще кажем, че мотив е имал и З.М. – охранителя, който неизвестно как пък точно в деня на престъплението плувал ли в басейна, бил ли в чужбина?! Този момент остана малко неизяснен. Пък аз ще ви кажа, ако твърдим и приемаме тълкуването на държавното обвинение, то аз ще Ви кажа друго мое тълкуване: установихме от брата на починалия, че починалия е имал връзка и с друга дама, въобще неизвестна по делото – С., чийто мъж пътувал по корабите. И още един мотив ще Ви кажа, но и той не е обследван по делото, не е разследван по делото, защо? Най-лесно е който хванем, да го закачаме и там да върви.

Какво каза държавното обвинение? „Дълги години и аз не бях склонен да повдигам

обвинение, защото тези доказателства не издържат“. Те тези не издържат за Г.К. изначало и въобще и сега на издържат. То няма и доказателства за Г.К.. Не говоря за Б., моята работа е К. и няма да коментирам доказателствата за Б..

Стигайки до тези 20 хил. евро за користната цел, прокурорът е възвел обвинението на Г.К., че той обещал и дал 20 хил. евро, базирайки се в обстоятелствената част на обвинителния акт на показанията на Свидетел №1, според който прокурорът е приел, че едно лице – А.Р., което е починало, предало някаква сума пари. На ДП този свидетел е разпитан пред съдия и е написал сумата от 100 хил. евро плюс още 20 хил. евро за закупуване на гранатомет (за 1 мин. 40-50 гранати) за друго убийство, пък накрая 20 хил. евро били дадени допълнително пак за това устройство, пък накрая тези пари били дадени за убийството на диджея.

Много интересно за нас е как се е появил този защитен свидетел? Той казва, че ги знае тези неща от трето лице, което към момента на свидетелстването му е починало. Дали това не е било известно на ВОП, че това трето лице, към момента на провеждане на разпита, е било починало и че тези показания на този свидетел не биха могли да бъдат проверени в тяхната достоверност с оглед това дали ние страните и съдебния състав би могъл да прецени дали следва те да бъдат кредитирани, ако да – в коя част и дискредитират ли се по своята същност?

Каква е била необходимостта от закриване на самоличността на този свидетел? 2016 г., когато е разпитван този свидетел, да бъде приложен по отношение на него акт той да бъде защитен свидетел или свидетел с тайна самоличност по смисъла на чл.123, ал.1 от НПК, където прокурорът или това лице иска такова съгласие или съдът да наложи такава мярка по отношение на това лице. Защо трябва това лице да е защитено? Кое го налага? Наложило го е това, че този свидетел – очевидно многократно осъждано лице, за което въобще не се събраха данни, защото той самият каза, че ако отговори на тези въпроси на защитата ще си разкрие самоличността. Не ми е ясно как едно лице ако е осъждано ще си разкрие самоличността, но това е друг въпрос. Основното ми възражение по отношение на този защитен свидетел е на първо място: той въобще е нямал качеството на свидетел по делото, защото той не възпроизвежда факти и обстоятелства, които са му станали лично на него известно достояние, а възпроизвежда показанията на трето починало лице, които не биха могли да бъдат проверени.

На съда е известно, че показанията на защитен свидетел на ДП, било то и пред съдия, винаги се тълкуват като невъзможност и нарушено право на защитата, защото те са поставени в изолация и в невъзможност да участват в провеждането на разпита на този защитен свидетел и да участват при задаването на въпроси. И какво се случва с този защитен свидетел? Той заявява по-късно в съдебно заседание, че сумата била 200 хил. евро и че тези 20 хил. евро били дадени за убийството. Тук има коренна колизия и различие. Нищо повече не знае и всичко е слухове. Това е защитения свидетел. Питам аз тогава, според държавното обвинение, кога Г.К. е предал 20 хил. евро на К.Б. да извърши убийството, без да питам кога ги е обещал? И като ги е предал, Б. взел ли ги е, защото

според държавното обвинение не ги е взел? Б. няма такова обвинение да е извършил деянието с користна цел – 20 хил. евро.

Това е обвинението и продължавайки напред стигаме до анализа на показанията на защитения свидетел и биха ли могли те да бъдат достоверни. Нямаше възможност за защитата по друг начин да провери достоверността на тези показания освен чрез задаване на въпроси на лица, които са били близки и познати на починалото лице А.Р. Какво казва свид. П.Д. за А.Р.? „Невъзможно е това лице да е дало някаква пари и аз да не знам за този въпрос.“ Дори и след като вече са били разделили (2018 г.), т.е. да живеят отделно (Варна-София) и постоянно са поддържали телефонна комуникация с Р. Тя е убедена и уверена в своите показания, като е изявила, че ако е имало въобще такива суми, той е щял да ѝ каже и тя да знае и ако е имало такова предаване на суми 100-200 хил. евро в периода 2011г.-2013г. е нямало как тя да не разбере за това неща, след като тези пари, колкото да и да са били, са щели да влязат в семейния обхват. Тези показания остават изолирани, неподкрепени и недоказани.

За да не Ви отегчавам, съвсем накратко да направя ретроспекция и по отношение на мотива и изнесените твърдения на държавното обвинение, че свид. Ф.Ц. е била предмет на манипулиране, на заплашване, на физическо насилие и побой – нещо, което държавното обвинение веднъж е записало на стр.2 в обстоятелствената част, веднъж в предходно съдебно заседание каза, че няма да поддържа и твърди тези твърдения, когато имахме искане за събиране на доказателства относно тези факти дали на свид. Ц. е упражнено насилие на почивката им Пампорово (записано в абз.2), включително и със заплаха, че щяла да бъде залята с киселина. Чухте ли нещо такова по това дело? Нещо за побой на почивката? Разпитахме Д. и Ц. Имала са някакви дразги, станала, взела детето и заминала. Това ли е физическо насилие? „Била посинена“ казва г-н Л., според показанията на свидетел колега на починалото лице – кога и от кого, по какъв начин, как? Няма данни. Тук се хвърлят някакви големи приказки като един балон за едно много тежко престъпление, за да се поиска една тежка присъда – доживотен затвор без замяна, а конкретика в доказателствата няма. Понеже ги няма тези доказателства ще надуваме балона, за да можем да си искаме. Така се получава, защото като няма какво да се коментира по делото, почваме да говорим други за други неща. Разливаме се в анализа на доказателствата.

Какви са доказателствата, че подс. К. се сбил с пострадалия в мола? Показанията, дадени на ДП на свид. Здравко Ц. – баща на Ф.Ц., за които показания подс. К. даде логични обяснения. Поискахме ангажиране и събиране на доказателства по отношение на тези обяснения не само чрез гласните показания на свидетеля брат на Ф.Ц. - С., както и справка от трето, с които обясненията на Г.К. са потвърдени изцяло категорично и в тази част.

Отново твърдения без доказателства. Този свидетел, който е починал, бащата на Ф.Ц. – не биха могли да се кредитират показанията му. Защитата не е дала съгласие да бъдат прочетени показанията, така че тези доказателства не съществуват като валидни такива и не биха могли да послужат при постановяване на Вашия акт. Няма ги и доказателствата на ДП, които са послужили на държавното обвинение да мотивира и да напише тази

обстоятелствена част на този неиздържан и недоказан обвинителен акт, защото и показанията на Ф.Ц. на ДП не са приобщени, няма ги показанията на баща ѝ, няма ги показанията на баба ѝ. Напротив – налице са обясненията на подсъдимия, подкрепени с доказателства, липсата на време, място, начин на извършване на престъплението от страна на Г.К.; доказателства за местонахождението, протоколите за претърсване, обиски и изземване по отношение на Г.К., справки и т.н. СМЕ, от която да е видно той дали има някакви наранявания, които биха могли да бъдат предмет на обсъждане, анализ и съпоставка с деянието – няма нищо.

Затова ще Ви помоля безалтернативно на основание чл.304 Вие да се произнесете по отношение на подс. К. и да го признаете за невиновен, като приемете, че подсъдимият не е извършил това деяние, което е предмет на обвинението и респективно с оглед и факта, че и до настоящия момент той продължава да е в затвора близо 3 год., да се произнесете с Вашата присъда с изменение на МНО, като считам, че това е единствената мяра за справедливост по отношение на подс. К..

Съдът дава почивка от 12:30 до 14:30.

Съдебното заседание продължава в 14:32 в присъствието на всички страни, с изключение на адв. Р..

АДВ. Г.: Действително когато се касае за дела, свързани с лишаване от човешки живот, е изключително трудно, когато и хората, които са обвинени от прокуратурата заявяват, че не са причастни към случая, когато и пострадалите наследници на убитото лице са в залата и действително е възможно да се зададе един Армагедон, но за кого е той? Защото ако истината, която кратко и лаконично поддържаха частните обвинители след речта на прокурора е тази, която е вписана в обвинителния акт, то за тях ще бъде лесно.

Въпросът е ако това не е така. Ако се окаже за нас, с адв. Т. и подс. К. преди всичко, че той не е поръчител на убийството. За тях отново ще бъде изключително тежко, защото те няма да могат да разберат от Вашето решение и мотиви какво се е случило. Не като краен факт, като намирането на един труп, който ще Ви кажа от базата на това, което съм виждал в съдебните зали – като че ли убийството не е поръчково, в никакъв случай. Защо? Ако ти е поръчано убийство, какво целиш – да убиеш най-бързо и най-бързо да избягаш, да си ефикасен. В случая това не е така.

В случая имаме проявена злоба. Не зная от кой удар е починал, но е много възможно да е от първия. Поне така казват вещите лица. Защо са останалите? Защото те са нанасяни в област с жизненоважни органи и един удар е бил достатъчен, защото при убийства с огнестрелно оръжие максимума, който прави този, на който му е поръчано да извърши убийството или сам е решил по собствена воля, е максимум да пусне контролен изстрел. В случая това не се е налагало и това ме притесни. Това не е убийство, което е извършено по поръчка, по начина и по действията.

Безспорно е, че в конкретния случай имаме едно обвинение, което е несъмнено безспорно формулирано от прокуратурата независимо от поредицата грешки. Грешки не само във фамилни имена на свидетелите, но и пунктуални, но и грешки в завършващите изводи. Защото в този обвинителен акт за мен се преплитат две неща: детето и парите. Защото детето е първоизточник според ВОП на всичко, впоследствие са и парите. Отговорът на тези неща за мен ще бъде изключително важен за формиране на Вашия извод и вътрешни убеждения по фактите, защото още римляните са казали: „дай ми фактите, аз ще раздам правото“, включително и по отношение на правна квалификация и всичко.

Започвам така, както е формирал прокурора своя обвинителен акт, в който се говори за желание на пострадалия да установи трайно съжителство с една от любовниците си, която е основно действащо лице в този процес, но се оказва в крайна сметка, че Т. – разведен човек, има никакви приятелства с жени. Въпросът е дали той желае да установи трайно съжителство с нея, както твърди прокуратурата, защото от другата страна има съпротивата на близките си. Тя беше заявена честно и откровено пред Вас от тях, които не са одобрявали тази връзка. А и установяваме, че и В.М. също е имала намерение да се развежда и да живее с него. Подтикната от какво? Вие ще отговорите. Въпросът е, че тук нещата не са така еднозначни, както се опитват да Ви покажат: „това е черното, а това е бялото.“ Защото има и други факти и това беше установено, че в крайна сметка този човек е имал своите връзки. Няма нищо лошо. Така решил – така живял.

Въпросът е дали впоследствие тези неща, които се напишат по-долу за К. са верни. Колегата Т. Ви каза: той има трайно съжителство на съпружески начала в общо жилище с П.Д. – между другото, името ѝ е сбъркано в първоначалния протокол и е записано Р., но това не е от значение. Ясно е за какво иде реч. Въпросът е, че си има жена в къщата и не му трябва друга жена, за да изгони неговата и да му гледа децата. Това е целия проблем.

Заради това аз Ви казвам, че това, което е казано в обвинителния акт (стр.2), че той преследвал, тормозел и заплашвал тази жена, включително че ще я залее с киселина, тук пред Вас не беше установено. Това нещо беше заявено, че не се установява, за да не се ползва. Дано да е така, но в крайна сметка са принесени тук едни неверни факти – разрешение за физическа агресия, изразяващи се в чести побои – това е установено от показанията на множество свидетели по делото, а те са в крайна сметка в речта на прокурора виждаме, че е И.И., който пред Вас не говореше за такива неща. На практика той заяви, че той бил чул отнякъде, но откъде точно той не знае; заведение – най-вероятно „Екстраваганца“ от персонала, ама кой персонал? Няма как да уточни свидетелят. Говори за неща, за които самият той се оказва в съдебно заседание, че казвайки ги на ДП, тук вече ги е забравил и интересно защо ги е казал тогава, след като не може да ги подкрепи с факти. Обърнете внимание: нямаме никакви показания на пострадало лице. Разпитвана е многократно и в тази насока нямаме показания. Обаче се стреми прокуратурата да демонизира пред Вас К.. Аз ще Ви кажа, че доказателство за това е края на обвинителния акт, в който на стр.16, най-горе е посочено, че за извършените в миналото престъпления, които не влияят на квалификацията на деянието, обаче отегчават отговорността и на двамата

обвиняеми. Аз ще говоря само за подс. К.. Защо това е тенденциозно? Защото института на реабилитацията в НК е прекрасно разписан. Реабилитацията заличава всички последици от осъждане, но те не са и осъждани. К. има само едно осъждане през 2000 г. на глоба, която е платил и която съобразно принципите за давността, приложими за реабилитацията, отдавна е реабилитиран, обаче прокурорът трябва да Ви го навре пред очите и да каже: „Това е ужасна работа!“, заедно с тези ужасяващи неща, които пише: имало агресия, физически побои, чести побои. Неговата първа съжителка П.Д. казва, че не ѝ е посягал по никакъв повод. Някой друг да го заяви това нещо? Дойде Г.Г., да заяви за побой? Разпитваме хора и никой от тях не сочи за това. Аз затова казвам: свързвайки началото на обвинителния акт с края му, желанието е да се демонизира пред Вас К., да се покаже като един зъл дух, който взема лоши решения и ги изпълнява.

По отношение на инцидента в Мола: стр.2 – явно е, че според свид. Ц., чиито показания са елиминирани, но аз говоря за това, защото за мен е важно, той казва: К. се сбил с Т. и той ги разтървал. Много интересен е този факт. Дойде Е.Т. и каза: „Брат ми ми сподели, че ходил при М.М. (известна личност в този град като бизнесмен), за да говори за притеснения за сигурността си.“ Той се сбива на публично място и не казва на брат си. Този инцидент не му е ясен, не е познат на Е.Т..

Това, че К. е отправил заплахи публично спрямо Т., за което свидетелства И.И., е абсолютно невярно. Такива обяснения от негова страна няма, включително и след като констатирахме противоречие в показанията му в съдебно заседание. Така или иначе тази част от делото според мен беше уточнена несъмнено.

Преминаваме към стр.3 на обвинителния акт, в където в същината са показанията на Свидетел №1, защитен свидетел. Между другото, аз не виждам основание този защитен свидетел да бъде такъв, защото на нас не ни е известно да е подавал молба да бъде защитен свидетел, да му е предлагала прокуратурата в съответствие с чл.123 от НПК да бъде защитен свидетел, но така или иначе става защитен свидетел около година и половина след деянието и година и 1-2 месеца след смъртта на А.Р. – Р.. В тези показания се продължава версията, че видите ли К. е разполагал със значителна сума пари, дадена му от А.Р.. Казва се, че тази сума е дадена да организира и финансира убийството на И.Г.. Когато имаме финансиране от една страна, което е престъпление, от друга страна организиране на убийство, ще трябва да се обърнем към НК, който разписва правилата в чл.117, ал.1 и 2 и посочва едни и същи наказания, включително за лице, което подбужда към извършване на убийство. Естествено, че А.Р. е починал. Добре, че в случая на К. не са му приписали, че е починал в следствие на негова намеса, защото пак ще кажат К. има мотив: той му е дал 200 хил. евро – паричен мотив. Слава Богу, че е починал по друг начин.

Но се казва, че Н. Р. бил в конфликт с И.Г.. И.Г. ни се поднася като такава информация, като че ли аз трябва да знам кой е той, едва ли не да го познаваме лично и да знаем защо може да бъде организирано неговото убийство. Какво ни прави впечатление? Това, че сумата, която не е спомената, е в размер на 200 хил. евро, от които защитеният Свидетел №1 казва: Г. взе 120 хил., а Н. взе 80 хиляди. Ами то съотношението е доста

странно. Н. има нужда от пари – взема ги. Дава на Г. 120 хил., поне така е според защитения свидетел. Впоследствие според обвинителния акт се казва в началото, защото не изпълнил К. ангажмента си – много важно изречение: „К. не изпълнил ангажмента, който поел.“ Тук казва, пак много важно: „В началото на февруари 2015 г. получил допълнителна с\ма от 20000 евро от Р.“

Трябва да Ви кажа, че това само показва достоверността на показанията на този защитен свидетел – само това показва. Обърнете внимание – дават се парите в ранен период: след 2010 г. Не е спорно, че Р. е бил в затвора няколко години. Има доказателства, че Г. му е ходил на свиждане и в Бургас, и в София. Когато е бил в затвора, искам да Ви посоча, че няма индикация Р. да е търсил някакви пари – и 2, и 12, и 120 евро да са – няма индикация. Обаче казва, че тези именно пари предложил на Б. за убийството на пострадалия Т.. И казва, и посочва причината: защото Т. в това време задълбочавал интимната си връзка с жената, родила второто дете на К..

Това става основна причина да се получат тези допълнителни 120 хил. евро. Трябва според мен да си поставите въпроса: Откъде е възможно Р. да има 220 хил. евро? Откъде има възможност и как, когато е в затвора, да ръководи тяхното раздаване? Трябва да си зададе въпроса: Един човек, който си търси парите и който според Свидетел №1 заявява два различни варианта относно имотите си, но да кажем, че можем да ги сведем до това „ще връщаш“. Ние установихме, че К. има на петия етаж едно жилище, майка му на втория етаж. Н. Р. си е на свобода. ако той е дал някакви пари на К. и е убеден, че К. ги е изхарчил не за това, за което му ги е дал, трябва да Ви кажа, че този престъпник Р., който не се е поколебал да влезе в конфликт явно с по-големия престъпник – И.Г., е пропуснал да си ги вземе от имотите на К..

Тези факти несъмнено сочат на това, което се опитвахме да Ви обясним преди освобождаването на защитения Свидетел №1, че той не следва да бъде освобождаван, а следва да продължи да отговаря на нашите въпроси, защото този човек не доизясни нещата, които е забъркал, а и той вероятно нямаше да може да ги доизясни, защото на практика се оказва, че той хвърля едни цифри, които не помни за какво ги е казал. Защото единия път, колегата Т. каза, 20 хил. евро са за да се закупи гранатомет, който изстрелвал по 40-50 гранати за минута. Не съм запознат с техниката, може би трябваше да назначим такава експертиза, за да ни каже дали е възможно в рамките на 60 сек, на практика на всяка секунда да се изстрелва една обемиста граната. Не знам, но Ви казвам, че ми се струва просто като приказка за деца, в която разправяш как великана пристига с бравата, за да отсече огромната глава. Неща, които не могат да се вместят, според мен, в обичайното разбиране.

Тези обстоятелства, които Ви казах, бяха фиксирани на 01.04.2021 г. и в този аспект Ви казвам как е избягал Г.К. от А.Р., за да не му даде парите. Казал му да стои далеч А.Р. от него, тъй като най-вероятно, когато излиза под гаранция и при срещите им най-вероятно е под наблюдение, а Ластика си търсеше парите. Да не мислите, че К. му е казал, че е под наблюдение и да стои по-добре далеч от него? Той Н. Р. си има своите обвинения, току-що

излязъл от затвора, няма други деяния – ако той трябва да си търси парите, какво мислите, че ще стои надалеч от Г.? Приказка за баламци, но създадена така, за да подкрепи мотива, че заради едно дете правим всичко необходимо, защото имаме пари. Кой ги видя тези пари? Тези пари остават в рамките на едни разговори на мегдана, докато си пият кафе. Защо никой не каза да се замислим или пък се замислиха и решиха, че действително този проблем е доста сложен.

Прокурорът обяснява кога е спряно ДП-то и кога възобновено. По този повод аз ще Ви кажа, че след като е възобновено, на практика по него следващите години няма нови доказателства. В годината, в която е възобновено има, не обърнах внимание дали колежката И. проследи тази последователност, но така или иначе освен един разпит на защитен свидетел и ДНК експертиза няма нищо друго. После мъртвило. Никой не каза, че К. има мотив. Не само, че има мотив, ами има и пари. Не само това, ами има и познанства с хора, които вършили такива неща. А това, че хората вършили такива неща, извинявайте, но идва от свид. Е., който дава объркани и взаимоизключващи се показания, които противоречат включително и на този негов събрат по съдба от Софийския затвор – свид. Г.. Тези хора, които говорят потенциално за това, че видите ли били чували, че преди 90та год. Б. приемал поръчки и т.н. Неща, които не са доказани, които са приказки и не може те, според мен, когато не са логични да се навържат и да кажеш, че това е косвено доказателство и ще ги навържем с другите косвени доказателства и ще кажем на съда, че тези доказателства водят до единствения възможен извод, че Г.К. е поръчител на убийството.

Точно това, според мен, не може и няма как да стане, защото съдимостта е важна не само за защитен Свидетел №1, но и за да видим съден ли е за лъжесвидетелстване, дали в него период или около него е освободен под УПО, защото ние сме категорични, че този човек е затворник, за да може да каже, че ще се разкрие ако каже. То това си е потенциален отговор за това, че е осъждан и потенциален отговор за това, че е в затвора.

Същата работа е и по отношение на другите двама свидетели, които се кълнат, че Б. е баща и майка, че той ги подпомага, обаче решили са – казали са. За Б. не знам. Ако почна и за него да говоря, то ще трябва да стоим до утре. Ние при К. сме улеснени, защото то е казано. К. какво направи?

После тези 20 хил. евро дадени за убийството на диджея – да продължим за това, за което говорим, защото този свидетел говори за това. Първо, мислите ли, че К., сблъсквал се с криминалната действителност, видно от съдимостта му от 2000 г., ще заяви така лековато, че ги е дал тези пари на трети човек. Мислите ли, че Б. – този, за който Е. и Г. говорят, че всичко планира и е предпазлив, ще вземе да им каже какво прави и да крие якето, с което бил във Варна и после го дал на химическо? Кога стана това химическо чистене? Химическо чистене за часове не съм виждал. Трябва да им вярваме на тези хора, че видите ли, Б. върнал се от Варна, отишъл, бил недоспал в магазина и дал готово яке. В 9 часа, заедно с ножовете. Една купчина с ножове – не знам колко са. Да не са били случайно и 33, че го бяха набедили и за 33 убийства. Ами няма как да станат тези неща. Когато човек лъже, в дребните детайли е неубедителен. Той за себе си не звучи убедително. Ако чухте, те казаха, че не помнят какво

са казали. Тези факти и обстоятелства трябва да ги отчетете, да ги обмислите много внимателно и старателно.

Продължавам с обвинителния акт: К. решава да потърси услугите на свой познат – Б.. Как го доказаха това? Твърди го прокуратурата. Каза ли го някой? Казаха да, защото водят някаква кореспонденция през интернет и заради това предполагат. Да, те определено казват: „ние предполагахме, че това се е случило във Варна“, а прокуратурата категорично приема, че му потърсил услугите, защото го посещавал нееднократно в магазина в София. И какво като е бил със сина си заедно на тези посещения? Какво общо има това с престъпна дейтелност? Как ще се докаже?

В самото начало на процеса, К. каза, че е скаран с технологиите и работи с елементарна Нокиа, което обясни, че по силата на служебни отношения, е сменял само 3 пъти в този продължителен период от време. ако не си спомняте, мобилните телефони навлязоха в страната '92-'94 г. вече по-масово. Той е само с 3 телефончета за 30 год. Дойдоха хора. Всекиго да бяхме питали, всеки щеше да излезе с такъв отговор. И П., и Г.Г., и П.Д., и майка му, и леля му, и всички около него. Вие виждате, приятелите му, които бяха с него на Пампорово същото заявиха. На кой ще повярва съда? Че Г. е искрен. Направи ми впечатление, той ми каза: „ако ми дадете един компютър и ми кажете да си напиша трите имена, аз няма да мога и Вие няма да можете да ме освободите, ако това е основанието да бъда освободен“. Ние тук говорим за някакъв скайп.

Защо не се проследи този скайп? Това работа на защитата ли е? Г.П. да се види откъде идва и ако са оставили някакви следи, то те да се установят. Между другото, това се приема безспорно и неоспоримо доказано, без да бъде проверено, само защото го е казал един от т.нар. „основни свидетели“, а че те ще бъдат такива се е знаело много по-рано, аз съм убеден. Г.П. става прозвището на Г.К., за който не се доказва по никакъв начин, че е притежавал такава техника. Най-голямото доказателство за това и то безспорни и несъмнено, което няма как да бъде оборено, са обиските, които са направени непосредствено след убийството. Те отиват у К. и съответно преравяват целия му дом, вземат му камуфлажното яке, ловджийския нож (защото той е правоспособен ловец). Вземат му наблюдаващото устройство за пред входа, от дома на майка му. И там търсят компютри, но не намират. Вие разбирате ли, един човек наясно с техниката какво ще направи? Ще си я крие в гората, за да ходи там да търси отнякъде връзка с интернет, за да комуникира? Това трябва да бъде установено.

Тук нещата в обвинителния акт са нахвърляни по отношение на К., по начин, който Ви каже, че е той човека и няма как иначе. Всички връзки водят именно към извода, че той е поръчителя. Поръчител на какво? Кога? На кого? С какво? Още като студенти учихме, че трябва да отговаряме на едни 7 думи с „К“, когато сме в наказателното право. Къде са отговорите на тези въпроси? Те като че ли са изсипани тук и наглед всичко е ясно: имал пари – дал ги, ама за какво – гранатомет, убийство или друго, ако ги е имал изобщо?

Обърнете внимание и на това, че нормата на чл.217 от НПК влиза в сила някъде след средата на 2017 г. по отношение на ползването на чужди доказателства. Няма да се занимавам с този въпрос, аз Ви казах: мен ме занимава поръчител ли е К. и имате ли

доказателства Вие за това?

На стр.4 е казано, че конкретно за деянието, предмет на настоящото производство, Г. имал преки впечатления – ставал нееднократно свидетел на контактите между К. и Б.. Нито Б., нито К. оспорват това, че се познават. Знаят, че единия от Варна, а другият има жена от Варна; и двамата имат имоти в града. Те не ги отричат тези неща. Не отричат, че единия се занимава с авточасти и че другия се занимава с авточасти. Какво доказателство е това и какво доказателство е, че детето на К. било с него в София. Това единствено може да бъде доказателство за непрекъснато повтаряното от защитата, че след 2017 г. К. е живял на съпружески начала, но не с П.Д. във Варна.

На стр.6 пак се говори за детето, което аз познавам лично и прилича много на баща си и така или иначе твърденията, че той говорил със свид. П. за режим за свиждане с детето е нормално. Само по този повод вметвам, но не случайно и не ей така: ако детето е проблема на К., се пита след като го припознае Т., ако К. вземе родителските права, което е съвсем възможно, тогава какво ще стане с този мотив за убийство? Той си е взел детето, което обича и отглежда и което е без баща си вече 3 год. и най-вероятно, съдейки по хората около него, няма да бъде повлияно добре. Няма да има добро и точно възпитание, каквото ако бащата е там. Мотив ли е ако К. каже, че го припознава и има желанието за родителските права. Тогава какво става с мотива? Изобщо в него Ц. присъства покрай детето. Не трябва да забравяме това нещо.

На стр.11 това, че в дома на Т. са намерени документи, които касаят детето и неговата връзка с биологичния баща и родителя, който до 12.08.2019 г. го е отглеждал, не сочи също на мотив, както е посочено тук. С какво едни документи могат да потвърдят възприетия мотив за престъплението на К.. К. няма да има никакъв мотив, той казва: „добре, нито някой възрастен ме интересува, мен ме интересува детето и законовият способ да го взема е чрез съд.“ Ако не се разбере с майката, това е начина. Това е положението. Мотивът къде е? А това е едно от най-важните неща при извършване на убийството.

Това, че на същата страница е отбелязано, че няколко дни по-късно в магазина на Б. пристига К. не е нещо необичайно, което да е извън установеното и признатото от него, че при всяко посещение той отсяда там.

Обърнете внимание: 2015 г. той има все още един син, който е бил тогава на границата на непълнолетието или тъкмо е влязъл в непълнолетието. говоря за А.. Ходи да си вижда детето. Не се отказва от нито от първото си дете, нито от неговата майка П.Д.. Имат отношения, поддържат добри такива. Кое е учудващо и защо това посещение прокуратурата го свързва при всяко положение с поредицата, описана в обвинителния акт и най-важно с мотива? Че той имал мотив...

По отношение на СППЕ: няма лошо, имаме вещи лица, трябва да дават своите знания. Съда и ние, защитниците, не сме запознати със спецификите на една конкретна дейност, обаче аз не мога да се освободя от натрапчивото чувство, че тази експертиза е знаено за какво се прави и ще кажа защо. На стр.14 е написано за К., че бил със „свойствена

упоритост, заядливост и изразено чувство за съперничество“. Това чувство за съперничество подкрепя тезата за мотива, който безспорно е важен. Как го извлякоха точно това нещо от своя практически и научен опит? Той Г.К. не е конфликтен, през живота си не е бил. Как го установиха това чувство за съперничество? Няма доказателства за това нещо, както няма и за неговите мисли, че били необичайни, постъпките му били такива. Кое? Мен не ми се стори нищо необичайно и необмислено в този процес.

СМЕ на Г. е безспорна – влошава се здравословното му състояние и в момента в затвора. Видимо за Вас е, че два дена той куца, че не може да става и това съвсем не е поза или показност. Имаме СМЕ в тази насока. Знаете, че беше му разрешено съвсем преди известно време да получи такъв матрак за заболяването му, но той в момента е в такава криза. Това трябва да се отчете.

Трябва да се отчете и това, което каза Т.: правната квалификация на деянието, защото за К. е казано, че го склонил умишлено чрез обещание и даване на облага – 20 хил. евро. Така и не стана ясно обещанието за какво е. Че ще му работи на апартамента, който Б. ремонтира във Варна, примерно? Че ще му даде 20 хил.? В този случай питаме срещу едно голо обещание, един хитър пресметлив престъпник като Б. да иде и без да му се даде нищо да извърши това? Не е ясно къде става това нещо, защото казва, че на неустановена дата през февруари в гр. София и гр. Варна. На първо място няма доказателства, че февруари месец К. е бил в София. Няма никакви доказателства, че Б. между 02.2015 г. до 26.02.2015 г., сиреч в рамките на минимум 25 дни, е бил в гр. Варна. А се твърди, че склоняването към убийство става в София и Варна, но никой в тази зала не е питал и няма какво да пита, защото няма доказателства, че точно февруари месец Б. е идвал във Варна, нито че К. е бил в София. Заради това Вие ще трябва да го оправдаете, че в гр. София или гр. Варна е направил нещо. А пък е абсурдно е и в двата града да се е случило нещо, тъй като нямаме такова обвинение в обвинителния акт.

Умишлено го склонил чрез даване на обещание и сумата 20 хил. евро. Аз казвам, че доказателства за това няма, а и няма доказателства за това, че на 26.02 е следвало умишлено да бъде умъртвен Т.Т., за което да е знаел К.. Доказателство за това е последвалото негово поведение – когато той се прибира вечерта вкъщи и майка му казва, че до 19 часа или колко там са били, на практика в светлата част на денонощието, полицията са били в двата апартамента и са иззели каквото поискат, той не е бил в дома си. Тя казва, че са оставили телефон и са казали да се обади като се върне. Той вечеря и им се обажда и отива. Те му казват, че трябва да го съблекат гол и да даде материал за ДНК.

Адв. Н. излиза от съдебната зала в 15:27.

АДВ. Г.: Той дава това поведение на човек, който е направил нещо умишлено или знае за такова нея вечер във Варна? Няма доказателства.

Заради това аз считам, че несъмнено К. следва да бъде категорично оправдан и

доказателство за това е поведението на прокуратурата, която повдига най-тежкото обвинение по НК. На Б. – юли месец. Изобщо не търси К., а той си е тук. Има доказателства за това в делото. По ДП получава призовки и съобщения от полицията и знае, че го викат август месец, за да му повдигне обвинение по чл.116 НК, изрично е написано в призовката. Този човек си е тук, отива със сина си и с майката на детето си в Гърция и се връща. Може би някой е разчитал на нещо друго, което да му създаде доказателства, които липсват и които ги няма и които се опитват да Ви кажат на Вас, че са налични и че едва ли не при всяко едно положение трябва да се вярва на тези неща.

Искам да съпоставите показанията, които двамата свидетели К.Е. и Б.Г. дадоха в съдебно заседание на 19.07.2021 г., в което си личи отношението на Г. към Б., а то не е като към баща. Напротив: той Ви казва (не, че е вярно това, което казва, но Вие просто трябва да обсъдите), говори за наркотици, които нямали общо със случая, според него, и казва: „Защото трябваше да решавам дали да обвинят Б. или мен. В моя апартамент ги намериха, защото Б. ми ги даде да ги пазя. Аз съм потърпевш, защото поех вината.“ Дали тук нямаме момент и налично отмъщение? Може би самия Б. ще си каже. И съм категоричен, че това нещо е много сериозна индикация, че Г. от нищото изведнъж има мотив да говори срещу Б.. Ами то е явно, че след като не може да навърже нещата за Б. изцяло, то ще се опита да го направи чрез К..

Докато Е. пък от друга страна каза категорично, че не познава К.. Един местен квартален рецидивист и може би вероятно мога да кажа и по-силни думи за него, но така или иначе се въртял около Б. и сега се опитва да му преписва определени неща, след като явно си казва мотива. „Аз един път лежах заради Б..“ Дали е вярно или не е – тези доказателства са изключително важни и съществени, обсъдете ги.

При К. нямаме никакви преки доказателства, установени при обиските веднага след убийството, при огледа на голо тяло (на К.), нямаме ДНК доказателства за съпричастност. Опитах се да Ви посоча защо, а и то е така по силата на чл.143 от НПК – показанията на защитен свидетел не могат да бъдат в основата на осъдителна присъда и пак казвам: този свидетел не беше доразпитан в пълна мяра, защото той има още противоречия. Моля Ви да прочетете протокола. Ние там неколккратно с колегата Т. и с колегата Н. се опитахме да обясним защо този свидетел трябва да продължим да го разпитваме и защо той трябва да продължи да отговаря на тези въпроси. Той се оказва единствения, който говори някакви неща, макар и небивалици, по отношение на К.. Защото показанията на Г., според мен, също са измислени и премислени и този скайп Г.П. просто не съществува и има ли друго за К., което да говоря – няма. Това е всичко за К..

Заради това прокуратурата се опитва да го демонизира и да поиска възможно най-тежкото наказание в НК, за един неосъждан човек, макар и реабилитиран през 2000 г., който пък не е ясно как е осъществил това деяние.

Адв. Н. влиза в съдебната зала в 15:35.

АДВ. Г.: И да кажете: „Ние на всяка цена ще го осъдим.“ Вие постановихте изменение на мярката му, но Апелативният съд реши да не я изменя в по-лека.

В този аспект поставям и аз като адв. Т. въпроса да се произнесете за категоричната промяна на мярката за неотклонение на К. от „Задържане под стража“ или в „Гаранция в пари“, или в „Домашен арест“, а защо не и в „Подписка“, защото на практика задържането е изключително продължително. 3 год. да стоиш с мярка за неотклонение в затвора, естествено първоначално кратък период в ареста, е изключително трудно и тежко. Казах Ви, че това създава проблеми за неговата майка, която е вдовица. Баба му почина тогава на задържането и той не можа да отиде на погребението; болен е съгласно СМЕ. Няма да се спирам на заключенията на докторите, но погледнете СМЕ и променете МНО. Кажам Ви, че това преди всичко е в интерес на детето. На следващо място е в интерес на правосъдието, защото каквото и да се случи в този процес, това задържане е прекомерно, без да има доказателства от самото начало, които да са твърди и несъмнени.

ПОДС. Б.: Искам да дам своя защитна теза и това, което виждам аз.

Искам да изкажа съболезнования към роднините и нямам общо с това престъпление и ги разбирам за гнева им. Уверявам, че не съм аз този, който им е причинил това.

За пореден път искам дебело да подчертая че съм невинен. Нямам нищо общо с престъплението, за което съм подсъдим. Както и преди казах преди да бъда арестуван, аз работих като преподавател по електроника и електротехника в една техническа академия в чужбина, което ще потвърди и Бюрото по защита – бях учител, а не убиец. Оказах се в тази абсурдна ситуация, защото свидетелствах срещу един от най-могъщите хора в България. Решение, което взех изцяло самостоятелно и по морални подбуди, за което българското правосъдие постигна голям успех и осъдителна.

Бях набеден от същите тези хора, срещу които свидетелствах и които не мога да назова поради конфиденциалността на случая. Те са изключително влиятелни и имат силни връзки, вследствие на което се оказах в тази ситуация.

Много е лесно от позицията на една институция, каквато е ВОП, да бъде обвинен един невинен човек, защото в България е практика обвинението от прокуратурата автоматично да се превърне в присъда, независимо от фактите и обективната истина, на които не се обръща внимание. Много е лесно да ритнеш паднал човек, но много по-трудно е той да бъде оправдан и реабилитиран.

След всички тези нелепи, абсурдни и отвратителни обвинения, след нападките, калта, която се изсипа върху мен, защото от началото г-н Л. се опитва да изгради един погрешен за мен образ, като говори за мен неистини които не кореспондират с обективната реалност. Деянието, за което ме обвинява прокурор Л. противоречи на ценностната ми система и на разбиранията ми за живот. Такова нещо не бих извършил и за всичките пари на този свят, защото съм мирен човек, пацифист и филантроп, защото изпитвам емпатия и вярвам в Бога. Винаги съм бил за мирното разрешаване на проблема. Винаги съм смятал човешкия живот за

най-висшето творение на природата и никой: човек или закон, има право да го отменя, само Господ.

Винаги съм учил децата си, че с добро човек постига повече.

От самото начало прокурор Л. се опитва да вмени моята вина, използвайки всякакви средства, базирайки се на максимата, че „шест пъти повторената лъжа става истина.“ Но аз още в разпоредителното заседание обещах, че ще оборя лъжите на прокурора, защото това, че прокурор е казал нещо, не го превръща автоматично в истина. Предположенията и допусканията не са факт. Чл.303 от НПК е категоричен – една присъда не може да почива на предположения – ал.1, и както ал.2 казва: „несъмнен начин“.

Обвинителният акт е един лошо сглобен фотоколаж. В него предположенията са дадени за факти, събрани тенденциозно от различни части на експертизите, с цел единствено да заблуди съда. В обвинителния акт няма нито едно конкретно доказателство, от първия до последния ред, което да ме свърже с това престъпление. Напротив: всичко, което се изясни по време на процеса еднозначно и категорично доказва, че аз нямам нищо общо с деянието, за което съм обвинен и доказва моята невинност, защото пак повтарям – бях учител, а не маргинал-убиец, какъвто се опита да ме изкара прокурор Л..

Искам да обърна внимание, че когато бях повикан от полицията да се прибера в България, въпреки че знаех за какво ме викат, тъй като бях на разпознаване, а и колежка на прокурор Л. от София беше споменала, че ще ме задържат по това делото. Въпреки че живеях с друга самоличност, с напълно изрядни документи на същата, с които можех да отида на всяка точка на света, аз си дойдох в България, тъй като съм невинен и вярвам в българския съд и след всичко. което ми се случи през последните години, пак бих постъпил така, защото човек трябва да се бори за истината и да съм пример за децата си. Такава е моята ценностна система.

Затова Ви моля да се абстрахирате от абсурдните твърдения на прокурора и да погледнете на фактите, които изцяло подкрепят моята теза, като по този начин се разкрива истината защото всичко, което приложих и исках да е приложено като доказателства по това дело в моя защита, е неоспорим факт и то е аксиома, която е доказана и може да бъде проверена, което аз винаги съм целял.

Обвинителният акт ври от процесуални грешки и нарушения, допуснати от г-н Л., като неправилно приобщени материали от други дела, неправилно приобщен скайп чат и др. Така написан, той подвежда всеки да се усъмни в моята невинност, но когато човек се запознае с фактите от материалите по делото, му става ясно, че това е лов на вещици. Имам чувството, че съм се върнал 500-600 год. назад, защото похватите на г-н Л. съвпадат с похватите на Светата инквизиция, където не е било важно дали си виновен, а да има осъден. Колкото по-малко са доказателствата, толкова по-голяма присъда изисква инквизитора, както при мен.

Затова Йезуитски орден измисля способа за доказателство към веществото – „малеус малефикарум“, където вината се определя от случаен поглед, въздишка или да не можеш да

плуващ, а не от истински факти. В моя случай, че съм поискал разговор с прокурора, на който се опитах да му обясня, че нямам общо с деянието, за което съм обвинен и че винаги съм помагал на правосъдието, а и съм сигурен, че г-н Л. има аудио запис на нашия разговор и ако имаше нещо нередно, то щеше вече да е приложено по делото.

Друго доказателство за т. нар. ми вина бяха преписките, засекретени от специализираната прокуратура, поради специалния ми статут, от които прокурор Л. щеше да получи характеристични данни за мен, които щели да допринесат за охарактеризирането ми. Преписките пристигнаха и в тях се видя, че съм или потърпевш, или свидетел в полза на правосъдието, което още веднъж потвърждава заявеното от мен и то вече многократно, а именно, че винаги съм бил на страната на правосъдието и тук ако съм достатъчно обективен и според чл.12, ал.2 от НПК, в който пише, че страните имат равни процесуални права, би трябвало съдът да поиска да се разпорежи да бъде прибавена към делото докладна записка от ДАНС срещу г-н Л. №***** г. до Главен прокурор Борис Велчев, за да може съда да получи характеристични данни за прокурор Л. и за да го охарактеризира. Тогава щеше да стане ясно кой чин къде се обслужва и истинската причина защо аз съм тук.

Приликите със Софийското обвинение продължават, но аз ще спра дотук. Да се върнем към обвинителния акт, който изглежда зле сглобен, тъй като Л. от тук си е взел цитат извън контекста, от там си е добавил материали и скайп кореспонденция без необходимото разрешение на съда, което е нарушение на закона и не му прави чест на прокурора да нарушава закона, тъй като той трябва да го съблюдава, дублирайки едни девет експертизи, които го устройват, като ги постави в различни Т.е по делото, за да увеличи обема. Така е сглобил страшен на вид Франкенщайн, готов да заблуди всеки, който не се е запознал обстойно с материалите по делото. Триковете, които използва прокурор Л. по образуването на бюджета по това дело, изхарчвайки ненужно огромен брой финанси, изпращайки якето на починали на допълнителна експертиза в Германия, въпреки че от БНТЛ вече е бил уведомен, че по якето мое ДНК не е било открито; Призоваването на специалиста от БК (което означава федерален финансов орган на Германия, така ще го наричам), въпреки че експертизата му еднозначно и категорично завършва с това, че резултатите от експертизата не предоставят данни за КВБ като лице, оставило следи. Какво повече трябва да се говори по този случай?

Това само потвърждава даденото от БНТЛ заключение. Показва, че прокурор Л. умишлено вреди на бюджета, прибавяйки много напълно ненужни свидетели, който нямаха нищо общо, присъединявайки чужди материали без нужната документация, използвайки свидетели-маргинали със съмнителна надеждност и голям брой присъди и криминалистични регистрации като защитени свидетели, които, както сами признаха в съдебно заседание, са използвани и се използват от прокуратурата по много други нейни дела.

Искам само да вметна, че на 30.06.2022 г. бях в специализирания съд като свидетел по делото, по което съм защитен свидетел и отново видях К.Е. да свидетелства по друго дело, който съм сигурен, че не е виждал този човек. Той си е дежурен свидетел там отново. Същите свидетели бяха услужливо докарани и конвоирани в съдебна зала от двама

служители на Съдебна полиция, както се оказа от проверката на документите на придружаващи ги лица, изискана от съда.

Може да добавим и очевидната разликата между скицата на предполагаемия извършител и мен. Не виждам каква прилика може да има, при каквато и да е промяна в мен. С каквито очи се родиш, с такива умираш – медицински факт. Не знам дали само на мен ми направи впечатление, но тази скица удивително много прилича, може би над 70-80% на човек, преминал през съдебната зала като свидетел. Човек, който има мотив да извърши това престъпление, който е разбрал, че жена му 14 год. му изневерявала с починалия, който има уменията и подготовката, който за дадения период няма алиби и лъже, че в 22 часа е бил на басейн, а на другия ден напуска България, докато утихнат нещата. После се развежда със съпругата си, но странно никой не го закача. Или защото е шеф на охрана на много влиятелни хора, или защото е бивш служител на МВР и има влиятелни приятели. Като продължим и със заключението на психиатърката, която обясни, че аз не съм склонен да извърша престъпление, което обаче г-н Л. услужливо не споменава никъде.

Отказа на прокурора на моето искане от началото на съдебното производство за проверка на видеозаписите от охранителните камери на гр. Варна – вход и изход, автогара, жп гара, аерогара, както и от казино от инкриминираната дата, което веднага щеше да потвърди моето алиби. Всичко това явно показва, че за г-н Л. в пълна сила важи изуитската максима, че целта оправдава средствата и прави всичко възможно да Ви повлияе на това решението Ви да е в негова полза, като по този начин може да изпълни поетия от него ангажимент.

Знам, че така написан, обвинителният акт би накарал всеки да си състави погрешно мнение за мен. Знам, че всеки съдия е по-склонен да се довери на прокурора, а не на обвиняемия. Прочетох го и във Вашите очи в началото на процеса, но се надявам вече да сте разбрали, че в написаното в обвинителния акт няма и 1% истина. Обвинен съм в неща, които са в пряк разрез с моята ценностна система, защото както казах, само Бог и природата имат глас над живота и никой няма право да го отнема.

Всеки, който ме познава, ще обясни, че съм винаги съм бил за съблюдаването на закона и правилата, избягването на конфликти и мирното решение на проблема. Винаги съм изпитвал емпатия към хората и съм смятал, че агресията е присъща само за примитивните и съм се отвращавал от тях. Винаги съм странял от хора от криминалния контингент, тъй като изпитвах ужас от тях. Винаги съм се стремял да бъда достоен човек, за да бъда пример за децата ми. Никога не съм имал задължение нито към държавата, нито към някоя институция. Фирмите ми са били изрядни, което може да се провери. Винаги съм се стремял да се обграждам с хора на моето интелектуално ниво и с моите интереси. Занимавах се с обществена и благотворителна дейност. Като примери мога да дам: снимане на музикален албум „Вокс пополи“ на С.Т., където на гърба на обличовката ще видите, че фотограф съм аз, предизборни кампании на бившия ни депутат от БСП – Иво А.; правил съм и съм участвал в много фотографски изложби и предавания; бях един от главните спонсори на дома за сираци в Ловеч „Асен Златаров“, което могат да потвърдят К.Е., Е.К., В.В., проф. д-р

Е.К.. Винаги съм се старал да съм в полза на обществото и така да съм пример моите деца, за да могат един ден да израснат достойни хора и моля да се абстрахирате от написаното в обвинителния акт, което както вече се видя, са само предположения и догадки без нито едно конкретно доказателство.

Тук е момента да попитам прокурор Л.: Г-н Прокурор, с какво ще бъдете по-различен от хората, срещу които се борите, ако осъдите един невинен човек за нещо, което не е извършил? Отнемате му по този начин живота, а и този на децата му, причинявайки неимоверни страдания, с които те и без това вече свикват от периода на моето арестуване. Знаете ли какво ми причинихте? Децата ми трябва да посещават психолог, а дъщеря ми – психиатър, който ни дава съвета да я вкараме в клиника и това от стрес? Знаете ли, че според Ницше няма нищо по-нужно в детството от грижата и закрилата на бащата? Неца, от които вие лишихте моите деца. Отговорете ми, с какво ще бъдете по-различен?! Или се надявате да съм поредната косвена жертва в името на статистиката, за да се покаже, че прокуратурата върши нещо. Една несправедливост не се оправя с друга.

Да се върнем на темата с факти:

На първо място: нито един свидетел на прокуратурата не е категоричен в разпознаването. Напротив: свид. С. в съдебно заседание беше категорична, че нямам нищо общо със заподозрения, което е вярно, защото ако сте прочели описанията, те са следните: висок 1,80м-1,90м. Аз съм 1,93м и с такова яке ще стана 2м. Лицето на извършителя според свид. П.: „мъжко грубо лице“, аз май не изглеждам така. „Формата на носа е правилен леко стърчащ напред“ – моят е изгърбен. „Изглеждаше северн вид, по-скоро английски“ – свид. В. М.. Свид. С. продължава: „лицето му беше кръгло, брадата му беше рижава“ и т.н. Досега са ме бъркали с грък, с кавказец, но никога с англичанин. Нито едно от дадените показания не се доближава на стотна до моя външен вид. Повечето свидетели дават показания, че якето, което е носил заподозрения, е дълго, а якето, което претендира прокурора, че е носено по време на престъплението ми е до кръста.

Тук е мястото да повторя, че аз през живота си никога не съм ходил с брада или необръснат, защото космите задържат миризми и за мен това е признак за нечистоплътност и лошо отношение към външния вид. Единственият път, когато съм носил брада, беше по препоръка на Бюрото за защита Две седмици преди разпознаването за изменение на външния ми вид, от тогавашния началник, което той ще потвърди. Не издържах дълго с нея и я обръснах.

Тук е мястото да отбележа, че много интересно се появи едно опресняване на паметта на част от свидетелите на прокурора, които три дни след инцидента твърдяха, че не помнят нищо, а 7 год. по-късно извадиха кристална памет.

Продължавам нататък: ДНК експертизата от Германия казва, че липсват данни за лицето КВБ като лице, оставило следи, после потвърдено лично от немския експерт в съдебно заседание, което е и като експертизата, направена по-рано от БНТЛ. След всичко това г-н Прокурора вчера продължаваше да твърди, че по якето има мое ДНК.

Свидетелите на прокурора Б.Г. и К.Е., въпреки взаимното си противоречие в показанията, бяха в едно нещо категорични, а именно, че на 26.02.2015 г. съм напуснал магазина ми, който се намира в София, Младост 3, след 17 часа, което в София е час-пик. Свидетелите от Варна са видели заподозрения за пръв път в 19 часа. Искам да подчертая, че да прекосиш София в час-пик от Младост от Ботевградско шосе са нужни около 50-60 мин и то в добър случай. Самото излизане от Младост е около 30 мин. От което на човек му остава около час да измине разстоянието от 500 км, което по принцип като шофьор минавам за 5-6 часа.

При арестуването ми направих искане за видеозаписите от гр. Варна – гари и изходи, както и хотел и казино, което прокурорът отказа. Това по категоричен начин щеше да потвърди алибито ми, но прокурорът е против, той няма тази цел. Прибавяме и моите свидетели – нормални хора, почтени бизнесмени и работещи хора, нямащи нищо общо с криминалния контингент, които бяха категорични, че по време на инцидента съм бил в София. Смятам, че фактите са красноречиви.

Искам да обърна внимание на лъжите в ОА:

Б. и К. твърдят, че на 26.02.2015 г. около 16-17, аз съм получил телефонно обаждане от Варна на личния ми телефон, след което съм си оставил телефона и ключовете и съм заминал, което е първата лъжа, защото както казах, телефонът ми беше развален и на ремонт, което може да се провери от разпечатката и от служителите в сервиза. Искам да добавя, че не съм имал телефона на Г.. Не сме се чували по телефона и не съм се свързвал по скайп или каквото и да било друго устройство, което може да се провери, тъй като слушалката ми е иззета от полицията и в разпечатките от мобилния оператор такова обаждане не фигурира когато и да е.

На второ място: магазинът ми бил фалирал по твърдения на Б.Г.. Човек, който не знае таблицата и пишеше „Попоф“ как е разбрал, че магазинът ми е фалирал? Компютърът от магазина е иззет и е при Вас и ако разпоредите проверка на счетоводната програма за наличности в магазина, която се намира в компютъра, ще се види наличностите в магазина като брой, цени на едро и дребно, както и оборотите през последните няколко години. Наличността в магазина като цени на стоките на едро винаги е била между 150-200 хил. лв., което ми носеше доста добър доход на месец, плюс участието ми в други фирми.

Следваща поредна лъжа, която много ме обиди е, че бягам тронаво и куцам. Въпреки че не уважихте молбата ми за следствен експеримент, в който щяхте да се убедите, че аз на 53 нямам проблем с бягането, защото се занимавам с лека атлетика цял живот. Завършил съм спортно училище с лека атлетика, а именно 132ро Спортно училище Димитър Ганев, след което никога не съм спирал да тичам. Участвал съм в много маратони, като последния такъв, в който съм картотекиран е летния маратон в Швейцария през лятото на 2014г., което може да се докаже и от самолетните билети до Милано и обратно, и от самия регистър на състезанието.

Следващата лъжа беше изказването на неграмотния компютърен специалист, който

не прави разлика между компресия и видео формат, какъвто е „ави“; или между фокусно разстояние на обектива, ъгъла на обектива и разделителна способност на видеоматрицата на камерата, които са коренно различни неща. Неща, които аз съм изучавал пет години в НБУ за разлика от този псевдоспециалист, който бил карал едномесечен курс. Същият този специалист, който не правеше разлика между синя Мазда с оранжев мигач отстрани на предния калник, снимана на паркинга на блока на жена ми и зелената Мазда от същия модел, но по-нов вариант, без мигач. За него беше достатъчно само, че са един и същи модел и че е снимана до блока на починалия. Да не говорим, че тази снимка няма никаква правна стойност, тъй като е направена не по надлежен ред.

Само искам да попитам, понеже г-н Прокурор каза, че няма разлика между синьо и зелено, представете си, че имате синя кола, одрасквате я и майстора я боядисва в зелено и няма проблем. Въпрос на възприятие. Така каза г-н Прокурора – въпрос на възприятие.

Стигаме до най-голямата лъжа: лайт мотива на прокурора – ДНК експертизата, където прокурорът условно е взел цитати от контекста и твърди, че по якето на починалия е открита моя ДНК. Лъжа, която немския експерт разби в съдебната зала за ужас на прокурора. Въпреки отчаяните опити на г-н Л. да промени експертизата в негова полза, както правеха българските експерти под неговия натиск, страхувайки се да не загубят един сигурен доход, немският специалист беше много твърд.

Сигурен съм, че ако г-н Л. беше си направил труда да прочете обясненията, приложени от специалиста от БК в края на експертизата, надявам се, че не го е направил умишлено с цел да заблуди съда, щеше да спести много пари по това дело, а и нямаше да изпадне в такава ситуация да се излага пред немския експерт, който не разбираше защо го викат в България, след като е дал еднозначно и категорично становище, че лицето КВБ не представлява данни като лице, оставило следа. Лайт мотива на прокурора в обвинителния акт е израз, че лицето не може да бъде изключено като лице, оставило следи и се разяснява в приложението към експертизата, което в края на т.6, пр.5 е посочено, че това е стандартен израз, който се използва в случаите „когато не са доказани всички признаци и в този случай биологичната оценка няма смисъл.“ Това е стандартен израз: че лицето не може да бъде изключено. То го пише, ама няма кой да го прочете!

По-надолу в т.7 е описано какво е частично съвпадение или съвпадения на един или повече лопуса. Чрез провеждане на експеримент в БК, измежду 333 души, събрани на случаен принцип от различни области на Германия, се оказва, че алел 16 съвпада 148 пъти измежду 333 души, а алел 17 – 168 пъти, което осреднено прави около 50%, което от своя страна означава, че в един град като Варна с около 250 хил. души, вероятността за такова частично съвпадение е около 125 хил. пъти, така че не се знае дали ако се вземе ДНК от прокурора дали няма да има частично съвпадение с него. Тогава не знам какво ще пишем в обвинителния акт. Това е според данните, проведени от немските генетици в Германия, описано в т.7 към немската експертиза. Същата, на която г-н Л. така много държеше, но не си е направил труда да прочете до края, а е използвал само онова, което му върши работа, за да заблуди съда, разчитайки на сложността на материала. Защото хората, когато не разбират

нещо, те се страхуват от него и се доверяват сляпо на всеки, който изкаже малко по-компетентно мнение, независимо вярно или не. Точно на това разчита и прокурор Л..

Поведението на прокурора в този процес е единствено сравним с това на инквизиторите, а после добре усвоено от Гестапо и народните съдилища след 09.09, където подозрението, че си някой или си извършил нещо е достатъчно за присъда.

Винаги съм вярвал в българските институции и правосъдие. Поведението на г-н Л., което се надявам е единичен случай, защото досега винаги съм се разбирал и съм бил в добри отношения с неговите колеги, е ярък пример за неспазване на българските закони. Пример за това, че в България никой не е защитен и може да бъде обвинен в най-тежко престъпление, дори когато е невинен. Прокурор Л. е ярък пример за правосъдие, което е в разрез с това на една демократична държава, която претендира за европейски ценности, защото съм убеден, че това което ми се случва не би ми се случило в друга демократична държава в Европа, да не говорим за Северна Америка, където правосъдието и демокрацията са издигнати в култ.

Иска да кажа, че се притеснявам да не би върху обективния поглед на съда да не влияе това, че съпругата на прокурор Л. – А.ина Л., съдия в Апелативния съд. Само от това се притеснявам. Една несправедливост не трябва да предизвиква друга. Това, че не можете да нам извършителя на това престъпление не означава, че трябва да се обвини невинен. Абстрахирайте се от неистините, предположенията и хипотезите и гледайте само фактите и ще видите, че правото е на моя страна. Надявам се, че българския съд е независим и няма да се подаде на прокурора. Надявам се съдът да застане на страната на истината и да издаде присъда в моя полза, да се прибере при децата си, които много страдат и да бъде бащата, който те заслужават. Невинен съм.

Съдът дава почивка от 16:30 до 16:40.

Съдебното заседание продължава в 16:40 в присъствието на всички страни, с изключение на адв. Р..

АДВ. Г.: Искам да направя допълнение във връзка с това, че К. не работи с технологии и това е видно от СРС. Мъж му се обаждат и на стр.5 му казва: „В петела го пишеше“ и Г. отговаря, че не знае какво е Петел. Това категорично сочи, че той не е запознат и не борава с тези технологии. Пак при същия разговор с неустановен мъж, за който се прилага СРС и Г. не знае, този мъж му казва, на стр.4: „Ами демек ти си поръчителя“ и Г. отговаря: „За първи път чувам“ и след това: „Абе, не. Така пишеше.“ и Г. псувайки отговаря: „Без вина ще стана виновен направо.“ Може ли човек, който реагира спонтанно и първично, да реагира по този начин по отношение на прясна новина, че в Петел.бг пише, че той е поръчител?

ПОДС. К.: Поддържам казаното от адвокатите ми и нямам какво да добавя.

ПРОКУРОРЪТ – РЕПЛИКА: От вчерашна пледоария на адв. Н. за мен остана неясно и желая да изясня обстоятелството, че според моя прочит на СМЕ, номерата на раните съответстват на описанието в експертизата, а не на последователността на нанасянето им, аз така смятам.

Относно пледоарията на адв. И., която правилно изтълкува част от заключението на вещото лице Г., твърди че собственик на айпада е К. – да така е написано, но на следващия ред е написано, че електронната поща е *****. Така че аз силно се съмнявам К.Е. да ползва мейла на Б.а, за да идентифицира своето устройство. Отделно от това силно се съмнявам той да има пари за такова устройство. Ето защо твърдя, че това е на Б., а не на Е..

Колегата Т., а и не само, нееднократно днес стана ясно, че няма данни за разговори към Б. в телефона на К. и че там не е записан номера на Б. по никакъв начин. Обръщам внимание на обстоятелството, че видно от разпечатката на телефона на К., в него не е записан и телефона на Ф.Ц.. Силно се съмнявам той да не е разговарял с нея по телефона.

Лайт мотив в защитата на подс. К. беше невъзможността да бъде проверена достоверността на показанията на Свидетел №1, защото той говорил за починалия А.Р.. По същата тази логика бих могъл да твърдя, че не може да се потвърдят показанията на свид. П.Д., която пак за Р. беше категорична, че няма как да е дал пари и да не ѝ е споделил това. Това показание е достоверно и го приемаме, не ние, а защитата на К. го приема, защото видите ли, Р. толкова е бил близък с Д., че не е възможно и една стотинка да е дал, пък камо ли 200 и повече хил. евро и тя да не знае.

Многократно беше коментирано в пледоариите на защитата моя обвинителен акт. Убедено смятам, че обвинителния акт следва да бъде коментиран в разпоредителното заседание, а в пледоариите по делото следва да бъдат коментирани събраните в хода на съдебното следствие доказателства. Нямамо било молба да бъде защитен Свидетел №1. За мен е много странно това изискване – „Аз, долуподписания Иван И., моля да бъда защитен анонимен свидетел по Вашето дело.“ Безсмислено, но факт.

Няма да коментирам обстоятелството, че не сме вменили във вина на К. смъртта на А.Р.. По една случайност, защото няма как да знам какво ще каже защитата, при мен е копие от постановлението за прекратяване на ДП за смъртта на А.Р., така че никога прокуратурата не е имала намерение да обвинява К. за това дело, но това пак в хода на темата за „лошата прокуратура, която манипулира доказателства“.

Онова, което най си струва да бъде чуто в моята реплика, то пак е за „манипулиращия доказателствата прокурор“ и то е следното: в обедната почивка поразгледах, доколкото имах време, дисковете с файловете от техническата експертиза и странното, така или иначе намерих нещо, което опровергава изключителното категорично твърдение на колегата Г., че скайп Г.П. не съществува. Тъкмо напротив. В едно от електронните устройства на подс. Б. е записан чат с Г.П., който е много кратичък и който ще прочета. така и така манипулирам доказателствата, поне да го направя докрай. „Тук ли си брат? Има ли нещо интересно? Кога

ще дойдеш?“ – „Ми аз съм готов, свалиха ми конците и ходих на раздвижване. Мисля понеделник или вторник да съм при теб. Твоя човек даде ли ти документите? Зеленият звяр наред ли е?“ – „Да.“ – „Супер. Най-късно вторник съм при теб. Ти как си?“ – „В колко часа? Сутринта?“ – „Както обикновено“ – „Окей. Бай.“

Със сигурност ще бъде много жестоко упрекнат, че манипулирам доказателства и че най-вероятно „зеленият звяр“ по никакъв начин не е зелената Мазда и че конците и раздвижването по никакъв начин не са свързани с твърдяната от подс. Б. операция. Може би той, може би Г.П. е имал друга операция, от която си е свалил конците. Много се надявам да не чуя, че наслагвайки показанията на Б.Г., че скайп прякора на К. е Г.П. и вземайки в ръце електронното устройство на Б., прокуратурата е начаткала един такъв чат, за да може после да го покаже като доказателство. Искрено се надявам поне това да не чуя като манипулация на доказателствата.

В друго едно устройство пак на Ейпъл на г-н Б. видях нещо изключително странно, а то е, че това устройство се е свързвало с уай-фай мрежи и именно тук е интересен момент. През месец януари 1970, когато г-н Б. е бил на 8-9 месеца, когато фирмата Ейпъл изобщо не е съществувала, когато интернет ми се струва, че е бил само за военни цели, когато със сигурност мрежата „Би две уан нет“ не е съществувала, както и мрежата „Интер Ф 1“, както и „Стария чинар“, както и „ОМВ Република“, както и много други мрежи, в които през януари 1970 г. това електронно устройство се е било свързало. Поставя се въпроса защо това е така? Защо електронното устройство на г-н Б. пътува назад във времето и се свързва в уай-фай през '70-та г., когато той е на 8-9 месеца? Моят отговор е свързан с онова, което се опитам да кажа по повод на другото процесуално качество г-н Б., на защитен свидетел по друго дело, което за мое най-голямо щастие е приключило с влязла в сила присъда. Считам, че фактите, установени в съда би трябвало всички да ги считаме за истинни и в тях категорично става дума за високата степен на конспиративност, когато тогава свид. Б. работи с атентаторите по отношение на жертвата на това дело.

Отделен е въпроса какво правят убийци при един учител, да го питат дали не може да им помогне с логистиката за едно убийство, да му предложат едни хиляди евро и как този почтен гражданин, както той пред Вас заявява, още първия миг да речем след убийците да речем са му казали, че ще убиват А.П., той не е изтичал в полицията и не им е казал? За него животът е висша ценност! Тогава полицията му е казала най-вероятно: „ти участвай до край, подавай сигнали по радиостанцията, за да стрелят те, пък каквото стане“ – безумие, съжалявам че толкова принизявам нивото на диспута, но това са фактите.

Или през 70та год. Б. е имал айпад и е идвал във Варна, за да се свърже с една несъществуваща мрежа, или в нормално време той е манипулирал датата на това устройство, за да се получи този резултат, който е записан в дисковете по делото. А защо е манипулирана датата да е 1970 год. аз лично не мога да кажа, но и той сигурно няма да каже. Ако иска, може под формата на дуплика да ми отговори.

АДВ. И. – ДУПЛИКА: Искам да кажа едно изречение относно този цитиран разговор за „зеления звяр“: Моля да обърнете внимание, че този разговор е през 2012 г. според

разпечатките.

ПРОКУРОРЪТ: Точно така. Както и логването в мрежата на Стария чинар и ОМВ е през 1970 г.

АДВ. И.: Експертизата все пак е извършена от квалифицирани експерти от НИКК и смятам, че не би следвало да се подлага на съмнение.

ПРОКУРОРЪТ: И аз не я подлагам. 1970 г. 8–месечният Б. е дошъл във Варна и се е логвал.

ПОДС. Б.: Е. заяви, че е бил собственик на заложна къща. В една заложна къща има много айфони и айпади. Казахте, че няма мой телефон при Г.. Вижте разпечатките дали съм получил телефонно обаждане.

СЪДЪТ на основание чл. 297, ал.1 от НПК

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимите:

ПОДС. Б.: Искам да повторя и да подчертая, че съм невинен. Моля като взимате решение, помислете за децата и семейството ми. Дъщеря ми е много умна, а сега не излиза от вкъщи. Има посттравматичен синдром, което получават войниците, след като са ходили на война – толкова тежко състояние. Синът е малко дете и постоянно плаче и мисли, че не го обичам. Жена ми му казва, че не се прибирам заради корона вируса и той сега строи машина, която да победи корона вируса, за да се прибера. Когато взимате решение, помислете за моето семейство. Невинен съм. Моля Ви за оправдателна присъда.

ПОДС. К.: Искам да кажа, че с Т. не съм се познавал лично. Искам да изразя съболезнованията си към близките му. Категоричен съм, че нямам общо с това престъпление и се надявам на обективността на съда да вземе под внимание това, което съм казал. Моля да бъда оправдан, за което благодаря предварително.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание като **ОБЯВИ**, че ще се произнесе с присъдата си на 06.07.2022г. в 12:30, за която дата и час страните да се считат уведомени от днес, да се призоват подс. Б. и подс. К. от Затвора – Варна, адв. Р., както и частния обвинител и граждански ищец Ж. Т. Ж., чрез нея.

Протоколът е изготвен в открито съдебно заседание, което приключи в 17:00 часа.

Председател: _____

Секретар: _____